

Date of Publication: 20th July 2021

Vol. XI   Issue 5   August 2021

Malarndha Jiviyam   Postal Regn. No. PY/49/2021-23

Regd. with the Registrar of Newspaper for India vide Registration No. PON TAM/2011/36935
TN/PMG(CCR)WPP-449/21-23

ஸ்ரீ கர்மயோகியின் புதிய வெளியீடுகள்

The Life Divine-இன் ஞானம்	ரூ. 100/-
நாறு கோடி	ரூ. 30/-
பெரிய காரியம் ॥	ரூ. 200/-
பரம்பொருள் VI	ரூ. 200/-
சிந்தனை மணிகள்	ரூ. 100/-

சொசைட்டியின் பிற வெளியீடுகள்

வீடுதோறும் தியான மையம் - பாகம் 2	ரூ. 100/-
வித்யா ரங்கன்	
ஆன்மீக சிந்தனைகள் (பாகம் 2)	ரூ. 130/-
N. அசோகன்	
The Book	ரூ. 700/-
Garry Jacobs	
அன்னை இலக்கியம் (பாகம் 1&2) (each)	ரூ. 100/-
ஆசிரியர்: இல. சுந்தரி (+91 8870825888)	

தபாலில் பெற புத்தக விலையுடன் பதிவுத் தபால் கட்டணம் ரூ.35/- சேர்த்து M.O. செய்யவும்

கிடைக்குமிடம்

பாண்டியில்

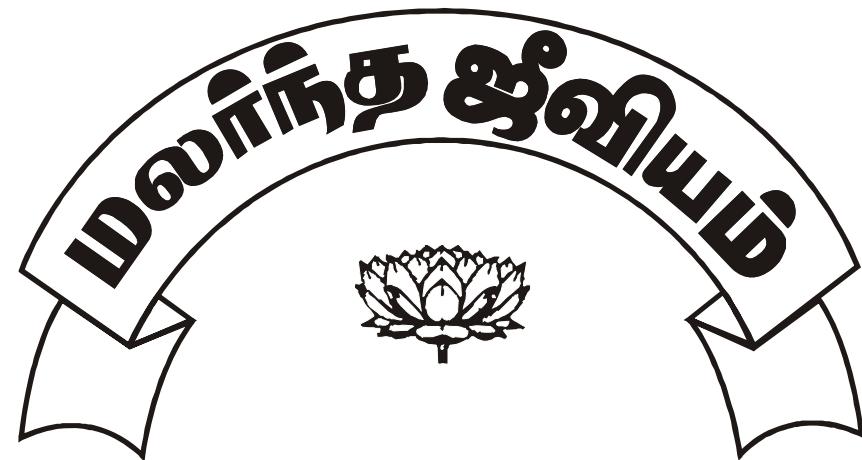
மத்திஸ் ஸார்வீஸ் சொசைட்டி,
5, புதுவை சிவம் தெரு,
வெங்கட்டா நகர் விரிவு,
புதுச்சேரி - 605 011.

தொ: (0413) 2212443, 2210514

சென்னையில்

மாம்பலம் தியான மையம்,
Priams, 'Golden Wattle', கதவு எண் 36,
கோபால் தெரு, அருணா ஹோட்டல் அருகில்,
தி. நகர், சென்னை - 600 017.
தொ: (044) 24347191

Vol. XI   Issue 5   August 2021   Rs.5/- (Monthly)

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

ஆகஸ்ட் 2021

மலர்ந்த ஜீவியம்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

Vol. XI

Issue 5

August 2021

இம்மாத மலரில் . . .

பொருளாடக்கம்

பக்கம்

இம்மாதச் செய்தி	4
ஸைப் டிவைவன்	5
சாவித்ரி	10
யோக வாழ்க்கை விளக்கம்	12
பெரிய காரியம்	14
அன்னையின் பிரார்த்தனையும் சமர்ப்பணமும்	18
சரணாகதி	22
The Life Divine – Outline	27
மனித சுபாவம்	29
ஆன்மீக மற்றும் மனோதத்துவ உண்மைகள்.	36
நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்	43
வீடுதோறும் தியான மையம்	46
அன்பர் அனுபவம்	52
அன்னை இலக்கியம்	
அழைத்தால் வருவாள்	55

ஜீவியத்தின் ஒரை

ஐசைலோ

Life Divine

பழந்தால் சந்தோஷம்

அந்தமாகும்.

(முன், பின் அட்டைகளைச் சேர்த்து மொத்தம் 68 பக்கங்கள்)

கதை கட்டுரைகளில் வரும் பெயர்கள் யாரையும் குறிப்பிடுவன அல்ல.

வருடச் சந்தா ரூ.60/-
தனிப் பிரதி ரூ.5/-

இம்மாதச் செய்தி

ரிரம்மம் பயத்தை அறிக்கும்.

அறிவு தன்னுள் தானே மறைவதால் எழுவது அறியாமை.

ஸ்ரீ அரவிந்தம்

ஸ்ரீ அரவிந்தம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

வித்யா ரங்கன்

Book II Chapter 2

Brahman, Purusha, Ishwara – Maya, Prakriti, Shakti

(English Summary)

A third power is its power of self-absorption, of plunging into itself, into a state. In this state the self-awareness exists but not as knowledge or all-knowledge. The all would then be involved and lost in the pure being. This is, luminously, the state which we call Superconsciousness in an absolute sense. This self-absorption, this trance of infinity is again no longer luminously but darkly the state which we call the Inconscient. In this state the being of the Infinite is there though by its appearance of inconscience it seems to us rather to be an infinite non-being. A self-oblivious intrinsic consciousness and force are there in the apparent non-being. It is by the energy in a trance of self-absorption of the Inconscient, an ordered world is created.

Self-variation, self-limitation and self-absorption are possibilities of the Infinite Consciousness. It is by virtue of its principle of self-limitation that it puts forth Mind, Life and Matter as subordinate movements within the larger framework. The principle of self-absorption makes possible a fundamental double status of being such as that of the Nirguna standing back from the Saguna, and absorbed in its purity and immobility, while the rest is held back behind a

ஆசயில்லாதவன் ஜீவனற்றவனில்லை.

veil and not admitted within that special status. All this looks strange and abnormal to the surface reason as it acquainted only with our normal status of limited ignorance. It becomes easily intelligible and admissible in the light of the larger reason. It is the logic of the Infinite.

Brahman the Reality is the self-existent Absolute and Maya is the Consciousness and Force of this self-existence; but with regard to the universe Brahman appears as the Self of all existence, the Purusha and Maya is seen as its Force, Prakriti acting separate from Purusha. Atman, the cosmic Self, appears as the Supreme Self transcendent of its own cosmicity and at the same time individual-universal in each being; Maya can then be seen as the self-power, Atma-Shakti, of the Atman. The Self, an aspect of the Brahman can be intimately felt as at once individual, cosmic, transcendent of the universe.

The experience of Purusha-Prakriti relations is of immense pragmatic importance; for on these relations the whole play of the consciousness depends in the embodied being. If the Purusha in us is passive and allows Nature to act, then the soul in mind, life, body in us, becomes subject to our nature and driven by its activities; that is the normal state of our ignorance. If the Purusha in us becomes aware of itself as the Witness and stands back from Nature, that is the first step to the soul's freedom since we are no longer involved in her works to make the sanction automatic but free and effective. The Purusha can cease to be subject and become lord of its nature, 'isvara'.

உயர்ந்த நிலையில் உயிரோட்டமுள்ளவன்.

In the philosophy of Sankya Purusha-Prakriti are eternally separate entities, but in relation to each other. An apparent duality is created in Purusha and Prakriti in order that there may be a free action of Nature and a free and masterful action of the Spirit controlling the work of Nature. In each status of the gradations of Nature, the Spirit takes a poise of its being proper to that gradation; in Mind-Nature it becomes the mental being, in Life-Nature it becomes the vital being, in nature of Matter it becomes the physical being, in supermind it becomes the Being of Knowledge; in the supreme spiritual status it becomes the Being of Bliss and pure Existence. In us, in the embodied individual, it is the psychic Entity, the inner Self supporting our spiritual existence. The Purusha, individual in us, becomes cosmic in the cosmos and transcendent in the transcendence.

Whatever the posture taken by the Purusha-Prakriti, the Being is the lord or ruler of its nature: for even when it allows Nature to have its own way with it, its consent is necessary to support her workings. This comes out in its fullest revelation in the third aspect of the Reality, the Divine Being who is the master and creator of the universe. Here the supreme Person, the Being comes to the front. Ishwara, the supreme Purusha is the most comprehensive of the aspects of the Reality. He is supracosmic as well as intracosmic. He is that which exceeds and inhabits and supports all individuality. The Gods of popular religions are his limited representations. Saguna Brahman active and possessed of qualities and Nirguna Brahman without qualities are two aspects of Ishwara. Ishwara is Brahman the Reality, creator of the

பொய் தொடர்ந்து உன்னை நாட்டனால், அது உன்னுள் உள்ள பொய்யின் பிரதிபலிப்பாகும்.

universe and one with it and yet superior to it. He is the Eternal, the Infinite, the Divine Transcendence.

While admitting the Divine Being, the supreme Person and All-Person as the Ishwara, a difficulty arises in understanding his rule or government of world-existence. Because we immediately transfer to him our mental conception of a human ruler who is acting by the mind. But there is no need for the Divine Being to act by an arbitrary will or idea as he is not limited by mind and has an all-consciousness. He is aware of his own all-wisdom working them out according to the truth that is in them. He is himself present in their working. But he also exceeds and overrules it. It often appears to be magical and miraculous because it proceeds and acts upon Nature from a divine Supernature. The real truth is that the world is governed by the One in all and over all who is infinite in his consciousness. According to the law and logic of an infinite consciousness, we ought to understand the significance and building and movement of the universe.

If we regard this aspect of the one Reality and put it in close connection with other aspects, we can get a complete view of the relation between the eternal Self-Existence and the dynamics of the Consciousness-Force by which it manifests the universe. If we can place ourselves in a silent Self-existence immobile, static, inactive, it will appear that Maya is doing everything and is able to effectuate all its conceptions. But when we step back from the outer dynamic appearance of things, not into a witness Silence, but into an

உள்ளத்தின் பிரதிபலிப்பு தொடர்ந்து நாடும்.

inner dynamic participating experience of the Spirit, we find that this Maya, Shakti, is itself the power of the Being, the Ishwara. The Being is lord of her and of all things. We see him doing everything in his own sovereignty as the creator and ruler of his own manifestation. Or, if he stands back and allows freedom of action to the forces of Nature and her creatures, his sovereignty is still innate in the permission. What Nature does is really done by the Spirit. This too is a truth that becomes evident when we go behind the veil and feel the presence of a *living Reality* which is everything and determines everything. It is the All-powerful and is All-ruler. This is the fundamental truth-aspect of the Absolute.

(contd.)

ஓ.ஓ.ஓ.ஓ.

ஜீவிய மணி

அருளால் எதையும் செய்ய முடியும். ஆனால், பக்தனுடைய பூரணச் சம்மதத்தின் பேரில்தான் அதைச் சாதிக்க முடியும் என்கிறார் அன்னை. மின்சாரம் எதையும் செய்யும். ஆனால் அதற்குரிய சாதனம் அவசியம் என்பது போன்றது இது. எதையும் மின்சாரம் செய்யும் என்றால், பல்ப் இல்லாமல் மின்சாரத்தால் ஒளிவீச முடியாது. எந்தக் காரியம் மின்சாரத்தால் ஆக வேண்டுமோ அதற்குரிய கருவியை (e.g. மோட்டார் விசிறியை) நாம் கொண்டு வந்தால் மின்சாரம் செயல்படும். மனிதன் தன் மனத்தில் எந்த விஷயத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறானோ, அதை அருள் சாதிக்கும். மனிதனுக்குள்ள நம்பிக்கை அருள் செயல்படத் தேவையான சாதனம்.

எந்திலைக்குரிய முறையும், முன்னிலையில் சுருக்கு வழியாகும்.

Page 248: A lifted head with many-tinged flickering crests
பலவண்ண மின்னும் தலைப்பு, தூக்கிய தலை

- ❖ புகையும் நாக்கால் ஞானத்தை நக்கியது
- ❖ வெற்றிடக் காற்றை உறிஞ்சும் நீர்ச் சழல்
- ❖ வெற்றிடம் பயங்கர உரிமையுடையது
- ❖ சூன்யத்தில் பிறந்து, சூன்யத்தில் முடித்து,
- ❖ இருப்பினும் எந்த நோக்கமுமின்றி ஓட்டியது
- ❖ மறைந்த ஒன்று, அனைத்துமானது, அதை நோக்கிச்சென்று
- ❖ தேடும் ஆர்வம் பெரியது, பெற்றதை வைத்திருக்க முடியவில்லை
- ❖ மினிரும் நிலையற்ற நிலை அதன் அடையாளம்
- ❖ தவறு செய்யும் உரிமையைத் தவறாது ஏற்று, அது பிறப்புரிமை
- ❖ சிந்தனையற்ற நம்பிக்கை நடத்தியதால்
- ❖ எண்ணம் உண்மை, தன் நம்பிக்கையை ஆதரித்து
- ❖ ஆசை எழுப்பிய தங்க சூன்யங்களைப் போற்றி
- ❖ இல்லாததை சாப்பாட்டிற்காக நம்பி
- ❖ இருளில் ஒளியமான உருவங்களைக் கண்டு
- ❖ நிழல் சூழ்ந்த அரைகுறை ஒளியுள் கூர்ந்து நோக்கி
- ❖ கற்பனைக்குகை மீது பல கலரில் வரைந்த உருவங்கள்
- ❖ யூகம் எனும் இருளில் வட்டமிட்டுப் பாய்ந்து

முன்னிலையில் சுருங்கி, பின்னிலையில் விரியும்.

- ❖ கற்பனைக் காமிராவில் படம் எடுத்து
- ❖ அழியும் கொழுந்துள் எழுக்கூடிய பிரகாசமான காட்சிகள்
- ❖ வேகமாக ஓடும் கனவில் பதித்த வாழ்வின் ஆகாயப்பாதங்கள்
- ❖ படமெடுக்கும் சக்திகள், தவழும் ரூபங்கள், படங்களை எடுத்தன
- ❖ தெறிக்கும் உருவங்கள் அரைகுறையாய்க் கண்ட உண்மைகள்
- ❖ ஆர்வமான ஊற்று, பிடித்து சொந்த உடமையாக்க
- ❖ பகுத்தறிவு வழிகாட்டாமல், ஆத்மா கண்ணால் காணாமல்
- ❖ அதன் முதல் இயல்பான சலனம் அதுவே கடைசி
- ❖ வாழ்வனைத்தையும் செலவிட்டு முடியாததை முடிக்க முயன்று
- ❖ நேரப்பாதையை விட்டகள்று, வளைவுகளில் வலம் வந்து
- ❖ பெற்றதை மற்றவர் சோதனைக்குக் கொடுத்து
- ❖ சித்திக்காத இலட்சியங்கள் அதன் கஷண நேர விதி
- ❖ மோட்சத்தை எட்ட மலையுச்சியினின்று குதிக்க நினைத்து
- ❖ வாழ்க்கையெனும் சதுரங்கத்தில் ஆபத்தை நாடுவது அதன் வழக்கம்
- ❖ தவறி நடந்ததை நிச்சயமாக நம்பி
- ❖ அதன் நம்பிக்கை தவற்றால் மனம் தளராமல்
- ❖ ஜீவனின் ஆழந்த தர்மங்களை அறியாமல்
- ❖ ஆவேசப்பிடிப்பு தோல்வியால் வாடாமல்

ஓஜினேஜினீ

தாழ்ந்தவர் உயர்ந்தவரைக் கேவி செய்வது, தாழ்ந்தது உயர் உயர்ந்ததோடு கொள்ளும் முதல் தொடர்பு.

யോക വാദ്ധക്കൈ വിശക്കമ്

ശ്രീ കർമ്മധോകി

22/95. കഷ്ടത്തിരിയ റിഫിക്കോ ഉപനിഷത്തില് ഉയർന്ന നൂൺത്തൈക് കൺടവർകൻ എന പകവാൻ കൂറുക്കിരാ.

- നൂൺമ ഉലകൈ ആൺടതു ഒരു കാലമ്.
- തൈരിയമ, തിരമൈ, ചേവൈ അടുത്തടുത്തു ആണുമ നേരമ ഉണ്ടു.
- ഉപനിഷത്തം നൂൺത്തിവിരുന്തു തൈരിയത്തിൽകു ആൺമീകമ് വരുവതൈക് കാട്ടുകിരുതു.
- ചെലവുമ ഉലകൈ ആൺകിരുതു. ചെലവുമ നൂൺമ പെறുവതു അടുത്ത കട്ടം.
- ചേവൈ നൂൺമ പെறുവതു അതർകുമ അടുത്തു.
- നാൺകുമ ചേര്ന്തു പെறുമ നൂൺമ, തൈരിയമ, ചെലവുമ, ചേവൈ മുടിവാൻ കട്ടം.
- കഷ്ടത്തിരിയൻ രാജാവാൻ പൊമുതു പിരാമണൻ നാട്ടുത താലൈവനാകുമ വായ്പ്പു അഴിന്തു.
- Philosopher - King രാജാരിഡി ഏറ്റപ്പട്ടവേയില്ലൈ.
- എതു മുക്കിയമ എൻപതു എതിരകാലക് കൊണ്ണകയില്ലൈ.
- എല്ലാമ മുക്കിയമ. ഓൺരു മുണ്ണപ്പാക ഇരുക്ക വേണ്ടുമ എൻപതു അവചിയമ്.
- ചാസ്തത്തിരം വൈത്തിയനെയുമ, ഇണ്ണിണ്ണേയരെയുമ കുത്തിരണ് എനക് കൂറുകിരുതു.
- അന്തു തൊഴിലക്കോ ഇൻരു അഞ്ഞവരുമ വിരുമ്പുവതു.

ഉയിർ പോൺതൈ മഹുക്കുമ മനിത ഇയല്പ്.

- ചേവൈക്കു മകത്തുവമ വന്തു വിട്ടതു.
- വീരമ, ചെലവത്തൈവിട പൊതുമക്കാനുക്കു ചേവൈ മുക്കിയമാക ഇരുക്കിരുതു.
- കഷ്ടത്തിരിയൻിലലാമല ഉയിർ വാഴ മുടിയാതു എൻപതു പോൾ അവചിയമാണവരെ ഇരുന്ത നിലൈമൈ.
- ഇണി ഉലകില പോരുക്കു മുതൻമൈയാണ ഇടമില്ലൈ.
- ചെലവത്തിന്റു അന്ത ഇടമ വന്തുവിട്ടതു.
- ആൺമീകമ തനവന്തരിട്ടൈ എമുമ കാലമിതു.
- ആൺമീകമ ചേവൈയില എമുവതു അതണിനുമ പെരിയതു.
- ആൺമീകമേ അടുത്ത കട്ടത്തൈ എട്ടിവിട്ടതു.
- അതു പരിഞ്ഞാമ വസർഷകി പെற്റ ആൺമീകമ.
- അതൈക കുറിപ്പബതു മരണാമ, നോയ്, തുണ്പമ അഴിവതു.
- 30 ആൺടുകണാക ഇരുന്ത ആയുൺ 70-തൈത് താണ്ണിയതു അന്ത വായ്പപ്പിൻ വലിമൈയൈക കുറിക്കിരുതു.
- നോയ്കു മരുന്തു വന്തുവിട്ടതു.
- ഓരു ചില നോയ് തവിര മർറ എല്ലാ നോയ്കുമ മരുന്തുണ്ടു.
- മധ്യക മരുന്തു വലിയൈ എടുത്തുവിട്ടതു.
- വലി മനത്തൈ വിട്ടു ആള്ളമനാമ പോയവിട്ടതു.
- ചേവൈ ആൺമീക വിധിപ്പു പെற്റരാല് തുണ്പമിരുക്കാതു.

(തൊട്ടരുമ)

ഐക്കിഡി

നാടുമ പരമാത്മാ, മഹുക്കുമ ജീവാത്മാ.

பெரிய காரியம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

ஸ்ரீ கர்மயோகி

அதிகபட்ச முயற்சியால் ஒருவர் செய்ய முடியாததைக் கூறுவது பலனில்லை. முடிந்தால் குறைந்தபட்ச முயற்சியால் எப்படிச் செய்வது எனக் கூறுவது சிறப்பு. 18 காணி நிலம் உள்ளவர் பயிரிடாமல் கடன் வாங்கிச் சாப்பிட்டு நிலத்தை விற்றுக் கடன்டைக்கிறார். அவர் 18 காணியையும் பயிரிட வேண்டும் என எனிதில் கூறலாம். அது பயன்படாது. இப்பொழுது 6 காணியைச் சுமாராகப் பயிரிட்டு அரைகுறை வருமானம் வருவதை 3 காணியைச் சிறப்பாகப் பயிரிட்டால் இரட்டிப்பு வருமானம் வரும் எனக் கூறுவது சரி. அதைச் செய்ய முடியாது எனப் பிடிவாதம் செய்யபவரை என்ன செய்ய முடியும்? நாமாக அவர்கட்கு ஆலோசனை கூறக் கூடாது. அவர்களே கேட்டால் கேட்கும் அளவுக்குச் சொல்லலாம்.

எது பெரிய காரியம்? உண்மையை அறிவது, உண்மையாக இருப்பது பெரிய காரியம். சாப்பிடும் பொழுது சாப்பாட்டு ரூசியை அறிவோம். அதைக் கடந்து பொருள்களின் ஆண்மீக ரூசியை - ரஸா - அறிவது பெரிய காரியம். பிறருடன் பழகும் பொழுது அவர்கள் நாம் சொல்வதை ஏற்கலாம். மறுக்கலாம். மறுக்கும் பொழுதும் அவர் மனம் இனிப்பது பெரிய காரியம். அலை மோதும் கடற்கரைக்குச் சென்றால் கடல் அலையின்றி நெடுநேரம் அமைதியாக இருப்பது பெரிய காரியம். கண்ணெனக் கட்டிவிட்டு நம்மைப் பல இடங்களுக்கு அழைத்துச் சென்றால், பூஜை அறை, தியான மையம், சமாதியை மனம் உணர்வது பெரிய காரியம். தியானம் சிறப்பாக அமைந்து கலைந்தால் The Life Divine, Savitri இதுவரை புரியாத பகுதிகள் புரிவது பெரிய காரியம். பைத்தியம் நம்மைத் தேடி வந்து பேசும் நேரம் பைத்தியம் தெளிவது பெரிய காரியம். நம்மூர் கடைகளில் நாம்

வஸ்துநார்கள் மட்டும் ஒரு காலத்தில் அறிவது
அடுத்த தலைமுறையில் அனைவருக்கும் தெரிகிறது.

வாங்கிய சரக்கைத் திருப்பு எடுத்துக் கொள்ள சம்மதிப்பது பெரிய காரியம். உண்மை மனத்தில் பொய்யாகவும், பொய் மனத்தில் மெய்யாகவும் மாறும். அந்த மாற்றங்கள் புரிவது பெரிய காரியம். புதுவை புயற்காற்றால் பெரும் சேதம் பெற்ற பொழுது பாரதி அடிக்கடி போகும் தென்னந்தோப்பு - அவர் குயில் பாட்டுப் பாடிய தோப்பு - சேதமடையாமலிருந்தது பெரிய காரியம். பெரும் புயல் வீசும் பொழுது அன்னை பகவான் அறை ஐன்னலைச் சார்த்தப் போனால், அங்கு ஐன்னல் வழியாக மழை நீரோ, காற்றோ வராமலிருந்ததைக் கண்டார். அது பெரிய காரியம். December 2 அன்று விளையாட்டு மைதானத்தில் ஆண்டு விழா விளையாட்டுகள் நடந்த பொழுது பல மணி நேரம் பெரும் மழை பெய்தது. அனைவரும் அதில் முழு நேரம் நனைந்தனர். ஒருவருக்கும் ஜாரம் வராதது பெரிய காரியம். மன வளர்ச்சியற்ற குழந்தைகட்கு மூனையும் வளராது. அவர்கள் பேசமாட்டார்கள். மற்ற குழந்தைகளைப்போல் இல்லாமல் சொந்தமாக வாழும் திறனற்றவர். 20 வயதிற்கு மேல் அவர்கள் அன்னையைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்ட பொழுது அன்னைக்குப் பிரார்த்தனை செய்தால் அதுவும் பலிக்கும் என அறிந்தனர். அக்குழந்தை பிரார்த்தனை செய்யும் தெளிவும் பெறவில்லை. தமக்கை அவளுக்காகப் பல ஆண்டுகள் பிரார்த்தனை செய்தாள். அதன் பிறகு அவளே லேசாகப் பிரார்த்தனை செய்ய ஆரம்பித்தாள். தெளிவு வரவே ஏதாவது படிப்பு படிக்கலாம், தொழில் செய்யலாம் என ஆசைப்பட்டு இது போன்றவர்க்குரிய ஸ்தாபனைப் போட்டிகளில் கலந்து கொண்டாள். பல பாடங்களில் பாஸ் செய்து ஒரு பாடத்தில் பெயிலானது பெரிய காரியம். SSLC-இல் English-ல் பெயிலானவர் M.A English Literature பாஸ் செய்து கல்லூரி ஆசிரியராக இருப்பது பெரிய காரியம். உண்மை என்னவென்று உலகம் இதுவரை விளக்கம் தரவில்லை. உண்மையை விளக்க முடியாது என பகவான் கூறுகிறார். உண்மையாக இருக்க முடியும், விளக்க முடியாது என்பது பகவான் கூறும் விளக்கம்.

இன்றைய ராஜா நாளைய வெறும் மனிதன்.

ஒருவர் அடுத்தவர்க்கு உண்மையை விளக்க முயன்று தோற்ற பின் கேட்டவருக்கு மனம் தெளிவுபடாவிட்டாலும் ஆழத்தில் புரிவது பெரிய காரியம். பெரிய காரியத்தைப் பெரிய காரியம் என அறியாமல் செய்து முடிப்பது பெரிய காரியம். காலம் மாறும் இந்தக் காலத்தில் விசுவாசத்தை எங்குக் காண்பதும் பெரிய காரியம். இந்தியாவில் இன்று ரயில் குறித்த நேரத்தில் வருவது பெரிய காரியம். அரசியல் தலைவர்களைத் தலைமை தாங்க அழைத்த விழாவுக்கு, அவர் லேட்டாக வருவதால் அவரில்லாமல் நேரத்தில் விழா கொண்டாடுவது பெரிய காரியம். ஜோரோப்பாவே திரண்டு அமெரிக்கா போன அந்த நாளில் பெண்ணை விரும்பிய ஆண் அமெரிக்கா போய் பணத்துடன் வருகிறேன் எனத் துஷ்டிரிடையே மாட்டி அடிப்பட்டு மனம் குழம்பி நினைவிழந்தான். அவன் 70-ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்து திரும்ப வந்து தன் பிறந்த இடத்திற்குத் தன்னையறியாமல் வந்து ஒரு பெஞ்சில் உட்கார்ந்த பொழுது அவனுக்குப் போன நினைவு வந்தது. அது தான் பிறந்த இடம், பழைய வீடுகள் புதிய பெரிய வீடுகளாகிவிட்டன எனக் கண்டான். ஒரு வீடு மட்டும் மாறவில்லை. அங்கு யாரிருக்கிறார் எனக் கேட்ட பொழுது பதில், ‘இப்பகுதிகளில் எல்லோரும் வீட்டை விற்றனர், பெரியதாகக் கட்டினர். இந்த வீட்டுப் பெண் மட்டும் அமெரிக்கா போன தன் காதலன் வருவான் என அடமாக வீட்டை விற்க மறுக்கிறாள்’ என வந்தது. அவன் பெயர் மேரி என்றவுடன் அவனுக்கு முழு நினைவு வந்தது. 50 ஆண்டுகளாக மேரி காதலனுக்காகக் காத்திருந்தது பெரிய விஷயம். SSLC-இல் மூன்று முறை பெயிலானவன் இண்டர்மீடியட்டில் 17 முறையும் B.A-யில் 19 முறையும் பெயிலாகி பாஸ் செய்தான். அவன் தகப்பனார் பள்ளித் தலைமையாசிரியர். அவனுக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை என்பதால் ட்ரில் மாஸ்டராகப் போனான். மனைவி பேச்சை ஏற்று தகப்பனாரை வீட்டு வேலை செய்யச் சொன்னான். எப்படி எப்பொழுது B.T பாஸ் செய்தான் எனத் தெரியவில்லை.

நேற்றைய அற்புதம் இன்றைய சாதாரணம்.

தகப்பனார் தலைமையாசிரியராக இருந்த அதே பள்ளியில் அவனும் தலைமையாசிரியராக வந்தது பெரிய காரியம். நெடுநாள் சமர்ப்பணத்தை முக்கிய இலட்சியமாகப் பின்பற்றி முடியாது என முடிவுக்கு வந்தவருக்கு ஒருவர் ‘நீங்களே சமர்ப்பணத்திற்கு உரியவர்’ எனக் கூறி எப்படி அது ஆழ்மன உண்மை, ஆண்மீக உண்மையென விளக்கியது பெரிய காரியம். மனமார கொள்கைக்கும், குருவுக்கும், ஆன்மாவுக்கும் துரோகம் செய்தவர் பெரு வெற்றியடைந்து மகிழ்ந்தது பெரிய காரியம். வெற்றியில் தினைத்தவர் மகிழ்ந்த நேரம் கொள்கை உண்மை, குரு உண்மை, துரோகம் உண்மையென அறியும்படி வாழ்வு அவருக்குப் பலன் தந்தது பெரிய காரியம். உண்மைக்கு உறைவிடமான மக்களுண்டு. தீய சக்திக்குரிய மக்களும் உண்டு. அது போன்றவரை எங்கும் அழைக்கமாட்டார்கள். அழைப்பின்றி போக முயன்றால் சேர்க்கமாட்டார்கள். அப்படி ஒரு இளைஞர் அன்பர் வீட்டில் 10 ஆண்டுகளாக வந்து கலந்து விட்டான். தீய சக்தி அவனை ‘ஓ’வென ஓலமிடச் செய்தது. அதன்பின் அவனை அவர் இனி வரக் கூடாது என்றார். அவன் வரவில்லை. இத்தனையும் அறிந்த அன்னையுடனிருந்த சாதகர் ‘அந்த இளைஞர் உங்களை விட்டுப் போனது பெரிய காரியம்’ என்றார். வேறு ஜாதியில் மனம் புரிய, பெண் பெற்றோரை ஏற்காமல் அவன் வீட்டிற்குப் போய் ஒரு வருஷமிருந்தபின் பெற்றோர் சம்மதத்துடன் திருமணமானது பெரிய காரியம். அதிர்ஷ்டம் வருவதும், தரித்திரம் போவதும் பெரிய காரியம். ஆப்பரேஷன் செய்யாமல் குணமாகாது என்ற நோய் ஆயுர்வேத மருந்தால் குணமானது பெரிய காரியம். அன்னை சேவையால் எதுவுமற்றவர் எல்லாம் பெற்றபின் பெற்றதைத் துச்சமாகப் பேசியிழந்தபின் அதே வசதிகளை உயிரை விட்டு மானம் போய் கெஞ்சிக் கூத்தாடிப் பெற்றதும் பெரிய காரியம்.

(தொடரும்...)

ஒஜைஜை

பழைய ரிவி, இன்று குடும்பம் நடத்துகிறான்.

November 3, 1912

LET Thy Light be in me like a Fire that makes all alive; let Thy divine Love penetrate me. I aspire with all my being for Thy reign as sovereign and master of my mind and heart and body; let them be Thy docile instruments and Thy faithful servitors.

***

November 19, 1912

I SAID yesterday to that young Englishman who is seeking for Thee with so sincere a desire, that I had definitively found Thee, that the Union was constant. Such is indeed the state of which I am conscious. All my thoughts go towards Thee, all my acts are consecrated to Thee; Thy Presence is for me an absolute, immutable, invariable fact, and Thy Peace dwells constantly in my heart. Yet I know that this state of union is poor and precarious compared with that which it will become possible for me to realise tomorrow, and I am as yet far, no doubt very far, from that identification in which I shall totally lose the notion of the “I”, of that “I”, which I still use in order to express myself, but which is each time a constraint, like a term unfit to express the thought that is seeking for expression.

இதே சட்டப்படி ஒரு காலத்து ஆன்மிகப் பண்புகள் அடுத்த தலைமுறையில் சமூகப் பண்புகளாக மாறுவது சமுதாயத்தின் பண்பின் நிலையைக் காட்டும்.

அன்னையின் பிரார்த்தனையும் சமர்ப்பணமும்

தமிழாக்கம்: திரு. N. அசோகன்

நவம்பர் 3, 1912

எல்லாவற்றிற்கும் உயிர்கொடுக்கும் அக்னியாய் எனக்குள் உங்கள் ஓளி இருக்கட்டும். உங்களுடைய இறை அன்பு எனக்குள் ஊடுருவட்டும். என்னுடைய அறிவு, உணர்வு, உடல் என்ற மூன்றுக்கும் தலைவனாய்த் தாங்கள் ஆட்சி செய்ய ஆர்வப்படுகிறேன். அவை உங்கள் கையில் இணக்கமாக செயல்படும் கருவிகளாக இருக்கட்டும். உங்களுக்கு விசுவாசமான சேவகர்களாகவும் இருக்கட்டும்.

***

நவம்பர் 19, 1912

நேற்று உங்களை ஆர்வமாகத் தேடிக் கொண்டிருக்கும் அந்த ஆங்கில இளைஞர்னிடம் உங்களை நான் கண்டுபிடித்து விட்டேன் உங்களுடன் நிலையான ஐக்கியத்தை அடைந்து விட்டேன் என்று சொன்னேன். அப்படித்தான் நான் இப்பொழுது உணர்ந்து கொண்டிருக்கிறேன். என் எண்ணங்கள் எல்லாம் உங்களை நோக்கிச் செல்கின்றன. என் செயல்கள் எல்லாம் உங்களுக்குச் சமர்ப்பணம் ஆகின்றன. நீங்கள் இருப்பது என்னைப் பொறுத்தவரை என்றுமே மாற்றமில்லாத ஒரு உண்மை. உங்கள் அமைதி என் நெஞ்சில் எந்நேரமும் இருக்கிறது. இருந்தாலும் நான் அடையக்கூடிய ஐக்கியத்தோடு ஒப்பிடும் பொழுது இப்போது இருக்கின்ற ஐக்கியம் மிகவும் நிலையில்லாதது. நான் என்ற உணர்வு அடியோடு அழியக் கூடிய ஐக்கியத்திலிருந்து நான் இன்னும் வெகு தொலைவில் இருக்கிறேன். இந்த ‘நான்’ என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தும் பொழுதே நான் தெரிவிக்க விரும்பும் ஐக்கியத்திற்கு ஒரு தடையாக இருப்பதாக உணர்கிறேன். ஆனால் மனித தொடர்புக்கு ‘நான்’ என்ற வார்த்தையை பயன்படுத்த

புண்படுத்தும் சின்னம்.

It seems to me indispensable for human communication, but all depends on what this “I” manifests; and how many times already, when I pronounce it, it is Thou who speakest in me, for I have lost the sense of separativity.

But all this is still in embryo and will continue to grow towards perfection. What an appeasing assurance there is in this serene confidence in Thy All-Might!

Thou art all, everywhere, and in all, and this body which acts is Thy own body, just as is the visible universe in its entirety; it is Thou who breathest, thinkest and lovest in this substance which, being Thyself, desires to be Thy willing servant.

(continued - 2)

◦ ◦ ◦ ◦

ஜீவிய மணி

அருள் உலகத்தில் காற்றைப் போல், ஆகர்ஷண சக்தியைப் போல் நிரம்பியுள்ளது. எவரை விட்டும் அருள் கணமும் விலகுவது இல்லை. நம்மைச் சுற்றியுள்ள காற்றும் அதிலுள்ள ஆக்ஸிஜனும் நம்மை விட்டு விலகுவதேயில்லை. அதே போல் அருள் மனிதனை விட்டு கூணமும் விலகுவதில்லை.

முடினின் இனிமை புண்படும் சொல்லாக வெளிவரும்.

வேண்டியிருக்கிறது. எல்லாம் ‘நான்’ என்ற இந்த வார்த்தை எதை வெளிப்படுத்துகிறது என்பதை பொறுத்திருக்கிறது. இப்பொழுதே ‘நான்’ என்று சொன்னாலும் நீங்கள் தான் என்னுள் இருந்து பேசுகின்றீர்கள். ஏனென்றால் நான் தனித்து இருக்கும் உணர்வை இழந்து விட்டேன்.

இதெல்லாம் இப்பொழுது ஆரம்ப நிலையில்தான் இருக்கின்றன. இது ஒரு முழுமையை நோக்கி நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. உங்கள் சர்வ வல்லமையின் மேல் எனக்கு அப்படியொரு தைரியமுட்டும் நம்பிக்கை இருக்கிறது.

தாங்கள் எங்கும் எல்லாமாகவும் இருக்கின்றீர்கள். இப்பொழுது செயல்படுகின்ற என்னுடைய உடலே உங்களுடைய உடல்தான். மேலும் சொன்னால் இந்த அகில பிரபஞ்சமுமே உங்களுடையதுதான். நீங்கள்தான் எனக்குள் இருந்துகொண்டு சிந்திக்கின்றீர்கள், உணர்கின்றீர்கள், சுவாசிக்கின்றீர்கள். இந்த உடல் உங்கள் சேவகனாக செயல்பட விரும்புகின்றது.

(தொடரும்-2)

◦ ◦ ◦ ◦

ஜீவிய மணி

மனிதன்தான் முனைந்து அருளை விட்டுப் போகிறான். ஒருவனிடம் அருள் செயல்பட ஆரம்பித்தால், அவனுக்கு அப்பொழுதுதான் அர்த்தமற்ற காரியம் செய்ய அவசியமாகத் தோன்றும் என்று அன்னை கூறுகிறார். வலிந்து அருள் மனிதனை நாட்டாள் “இது என்ன தொந்தரவாகிவிட்டதே” என முனைந்து அவன் அருளை விலக்குகின்றான் என்று அன்னை கூறுகிறார்.

விவரமறியாத நல்லவனின் உணர்வுகள் அறிவிலியின் வெள்ளை மனதாகும்.

சரணாகதி

ஸ்ரீ கர்மயோகி

மனிதன் வாழுவும், வாழ்வு முன்னேறவும் புதுப்புது விஷயங்களைக் கற்றுக்கொள்கிறான். புதுத் திறமைகளை முயன்று பெறுகிறான். இதுவரை வாழ்வு இப்படித்தான் முன்னேறியுள்ளது. எதிரியைச் சந்தித்தால் அவனை முறியடிக்கின்றான். எதிரி சரணடைகிறான். ஒருவன் ஜெயித்தால்தான் எதிரி சரணடைகிறான்.

சரணாகதித் தத்துவம் பக்தி மார்க்கத்திற்குரியது. கீதையின் கருவாகவிளங்குவது. தானே முயன்று பெறும் மோட்சத்தைவிட, இறைவனை சரணடைந்து பெறுவது சுலபம் என்று கீதை கூறுகிறது. மோட்சம் பெற தவம் ஓர் கருவி; நியாயம், தர்மம் உதவும். ‘இவையெல்லாம் உண்மையானாலும்’, நானே அவற்றின் உற்பத்தி ஸ்தானமானதால், தர்மத்தை நம்புவதை விட என்னையே நம்புவது சிறந்தது என்கிறது கீதை.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் கூறும் சரணாகதி மோட்சம் பெறுவதற்கல்ல. இறைவனின் திருவள்ளத்தைப் பூர்த்தி செய்யும் திருவருமாற்றத்தை அடைய அவர் சரணாகதியை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்கிறார். வாழ்வில் சரணாகதியை நாம் எப்படிப் பயன்படுத்த முடியும் என்பதே அன்பர்க்கட்கு அவசியம்.

யோகப் பரம்பரைக்கே ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய சரணாகதி புதியது என்றாலும், நம் வாழ்வில் சரணாகதி என்ற கொள்கையின் வெளிப்பாடு அநேக இடங்களில் காணப்படுகின்றது. வீட்டில் குடும்பத் தலைவரின் பேச்சுக்கு மறுபேச்சில்லை. இருந்தால் குடும்பம் இருக்காது. சர்க்கார் ஆபீஸானாலும், தனியார் கம்பெனியானாலும், பண்ணையிலும், கல்லூரியிலும், அரசியல் கட்சியிலும், எந்த ஸ்தாபனமானாலும் அங்கு வேலை செய்யும் சிப்பந்திகட்கு உரியது சரணாகதி.

அறிவு கெட்டவனின் அன்பு.

நாம் அதைக் கீழ்ப்படிதல் என்கிறோம். உத்தரவு போடுவது அதிகாரி, முதலாளி, தகப்பனார், தலைவர் போன்றவர்கள். மற்ற அனைவரும் உத்தரவை அமல்படுத்த வந்தவர்கள். எந்த ஊழியருக்கும் உத்தரவு சரியா எனக் கேட்கும் உரிமையில்லை. ராணுவத்தில் இது கடுமையாகப் பின்பற்றப்படுகிறது. *Theirs is to do and die, theirs is not to question why.*

முடியாட்சி, மக்களாட்சி அல்லது வேறு எந்த ஆட்சி எப்பொழுது வந்தாலும் நிறுவனம் செயல்பட, உறுப்பினர் பணிதல் அவசியம். இதைக் கட்டுப்பாடு discipline என்கிறோம். இது இல்லாமல் துரும்பும் அசையாது. ஸ்ரீ அரவிந்தர் இதையே அன்பால் செய்ய வேண்டும் என்கிறார்.

அதிகாரத்திற்குக் கட்டுப்படுவது கீழ்ப்படிதல்.
அன்புக்குப் பணிவது ஆன்மீகச் சரணாகதி.

அன்னை மனிதனை நாடி வரும் தெய்வம். தவத்திற்காகவோ, ஸ்தோத்திரத்திற்காகவோ அன்னை காத்திருக்கவில்லை. அழைத்தால் உடன் வருவார். நம்மைச் சுற்றி அன்னையிருக்கிறார். இன்னும் நம் அழைப்பின்றி செயல்பட அவர் முடிவு செய்யவில்லை. அழைப்பின் பலனை அன்பர்கள் அறிவார்கள். பிரார்த்தனை, அழைப்பு என்பவை நிலை. சரணாகதி என்பது முடிவான மனநிலை. நாமே செய்தாலும், காரியங்களை அன்னையே நடத்துகிறார் என்ற ஞானம் ஏற்பட்டு நாமே முன் வந்து நம் பொறுப்பை அன்னையிடம் ஒப்படைப்பது சரணாகதி. ஆப்பரேஷனுக்குப் போனால் டாக்டரை நம்பி உடலை ஒப்படைக்கிறோம். ரயிலில், பஸ்ஸில் போனால் டிரைவரை நம்பி உயிரை ஒப்படைக்கிறோம். இப்படி பல்வேறு அளவில் நாம் பிறரை சரண் அடைகிறோம்.

எழுதுவது கையால் - உடலால் - செய்யும் காரியம். சிந்திப்பது மனதால் செய்யும் செயல். எழுத, பயிற்சி பெறுகிறோம்.

அனுபவமற்றவருடைய திறமை அசம்பாவிதமாக வெளிப்படும்.

சிந்திக்க கல்வியை நாடுகிறோம். எந்த ஒரு காரியத்தைச் செய்யவும் ஒரு திறமை தேவை.

அன்னை நம்முள் முழுமையாகச் செயல்படத்
தேவையான திறமை ஆன்மீகச் சரணாகதி.

வாழ்க்கையைப் பொறுத்தவரை பலனைக் கொண்டுதான் அதை நாம் அறிய முடியும். பிரார்த்தனை முதல் நிலை. அழைப்பும் உயர்ந்ததெனினும் ஒரு வகையில் முதல் நிலைக்குரியதே. சரணாகதி முடிவான நிலை எனில், பிரார்த்தனையின் பலனைக் கண்டவர்கள் சரணாகதியின் பலனைக் கண்டால், அதன் அளவு புரியும். பார்டிசை எழுதி பாஸ் நிலையில்லை என்றங்கள் பிரார்த்தனை செய்தான் பாஸாயிற்று. 35 மார்க் வருமா எனக் கருதியவனுக்கு 41 வந்தது என்று நாம் பலமுறை பார்த்துள்ளோம்.

பார்டிசைக்கு 45 நாளிருக்கும் பொழுது, அதுவும் அது SSLC பார்டிசை என்ற பொழுது முதல் தலைமுறையில் படிக்க வந்த பட்டிக்காட்டுப் பையன் அதுவரை பாஸ் செய்யாத ஆங்கிலத்தில் பாஸாக முயன்று ஆசிரியர்கள் எவரும் ஏற்காத நிலையில் அன்னை பக்தர் அவனை ஏற்றதுடன், இக்குறுகிய காலத்தில் சொந்தமாக ஆங்கிலம் எழுதக் கற்றுக் கொள் என்றதை மாணவன் ஏற்படு கீழ்ப்படிதலில்லை. பயம் அவனைக் கொல்லும். அவனுக்குப் புத்தியில்லாவிட்டாலும், ஆன்ம விழிப்பிருந்தது. ஆசிரியர் சொல்லை அவன் ஏற்றது சரணாகதியாகும்.

அவன் 45-ஆம் நாள் பார்டிசையில் பள்ளியில் முதல் மாணவனாகத் தேறினான்.

மனம் சரணாகதியை ஏற்றால் வாழ்வு தரும் பரிசு பெரியது. அன்னைக்குக்கந்த முறை சரணாகதி. நாம் பயத்தால் பீடிக்கப்பட்ட பொழுதும், முடியாது எனக் கைவிட்ட பொழுதும்

நிர்ப்பந்தத்தால் சரணாகதியை மனத்துள் அனுமதித்து பெரும் பலன் பெற்றதை அறிவோம்.

தைரியமாக நம்மால் முடியும் என்ற பொழுதும்,
நாமே விரும்பி, பக்தியாலும், நம்பிக்கையாலும், நம் காரியங்கட்டு முழுப் பொறுப்பை அன்னையிடம் ஒப்படைப்பது சரணாகதி.

எடுக்கவா, கோர்க்கவா என்ற துரியோதனஞும், மகனே உன்னிஷ்டப்படி என் தலையை வெட்டு என்ற புத்தரும், பிள்ளையைக் கறி சமைத்த நாயனாரும் ஏற்ற மன நிலைகள் சிகரமானவை. அவற்றுள் சரணாகதித் தத்துவம் வேறு உருவத்தில் கலந்துள்ளது. சரணாகதிக்குரிய மனப்பான்மை நம்மை ஆன்மீக சிகரத்திற்கு எடுத்துப் போய், அங்கேயே நிலையாக நிறுத்தும்.

நம்மால் ஷர்ட் போட்டுக் கொள்ள முடியும். இதை என் அன்னைக்குச் சரணம் செய்ய வேண்டும் எனக் கேட்கலாம். ஷர்ட் போடுவது செயல். அதற்குமுன் அதை நாம் மனதால் நினைக்கிறோம். அது எண்ணம். புது ஷர்ட் என்றால் அதைப் போடுவதில் சந்தோஷம். ஷர்ட் போடுவதை சரணம் செய்வதெனில் போடும் செயல், போட வேண்டும் என்ற எண்ணம், போடுவதில் சந்தோஷம் என்ற உணர்ச்சி ஆகியவற்றைச் சரணம் செய்கிறோம்.

செயலாலும், உணர்வாலும், எண்ணத்தாலும்
ஷர்ட் போடுவதைச் சரணம் செய்வதால், நாம்
அன்னைக்குரியவராகிறோம்.

செய்ய முடியும், செய்யத் தெரியும் என்ற பொழுது சரணாகதி மனத்தால் அவற்றைச் செய்யும் திறனை அளிக்கிறது. மனம் வாழ்வில் வலிமை பெறுகிறது. அதன் மூலம் எந்தக் காரியத்தை

கசப்பான வெறுப்புள்ளதால் ஈர்க்கப்படாதது பற்றற்ற நிலை.

முடியும் என்ற பொழுது சரணம் செய்தோமோ, அதை மனத்தால் செய்யும் திறமை பெறுகிறோம்.

நினைத்தால் நடக்கின்றது என்பதே இத்திறமை.

4 கோடி கம்பெனியை வாங்கும் திறனுள்ள முதலாளி தாமே முன்னின்று அத்தனையும் செய்வார். அதைப் பிறரிடம் ஒப்படைக்க முடியாது. அவர் பக்தராகி, சரணாகதியை மேற்கொண்டு தம்மால் முடியும் என்ற இச்செயலை, அன்னையிடம் சரண் செய்து காரியங்களை நடத்தி வெற்றி பெற்றால், அடுத்தாற்போல் வேறு இதேபோன்ற கம்பெனி ஒன்றை வாங்க நினைத்தால், அவர் நினைத்தது நடக்கும்.

முடியாது என்பதைச் சரணம் செய்தால் காரியம் முடியும்.

முடியும் என்பதைச் சரணம் செய்தால் நினைத்தது நடக்கும்.

மலர்

சரணாகதிக்குரிய மலர் ரோஜா. நாம் நாட்டு
ரோஜா என்பது. அன்பர்கள் பாலையில் இதற்கு
surrender rose எனப் பெயர்.

தொடர்ந்து அன்னைக்கு ரோஜா மலரை அர்ப்பணித்தால் மனத்தின் முனைப்பு மழுங்கி, குறைவதைக் காணலாம்.

ஒத்துப்பாடு

ஜீவிய மணி

நோயற்ற போது அருள் நம்முள் வந்து, நோயைக் குணப்படுத்த வேண்டுமானால், வியாதியிலிருந்து மனத்தை விலக்க வேண்டும். வியாதியை நினைத்தால், அது வளரும். வியாதியை மறந்து அருளை நினைத்தால், அருள் செயல்பட்டு நோய் குணமடையும்.

வெறுப்புமில்லாத பற்றற்ற நிலை.

The Life Divine – Outline

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

ஸ்ரீ கர்மயோகி

476. ஆத்மா எனும் சைத்திய புருஷன் ஈஸ்வரனின் சாஸ்வதமான பகுதி.
477. ஈஸ்வரன் அவனுடைய சுபர்மீ சுபாவம், சித்-சக்தி.
478. ஈஸ்வரன் ஜீவனுள்ள உலகில் ஜீவனோடு வாழும்.
479. மேற்சொன்ன பல கூற்றுகளில் எல்லாக் கோணத்திலும் முழுமையான கூற்றை நாம் ஏற்க வேண்டும்.
480. அது மட்டுமே இனைந்த ஞானம் தரும்.
481. நம் ஆன்மீக அனுபவத்தில் முதல் சத்தியம் சாஸ்வதமான, அனந்தமான சுய பெரு வாழ்வு.
482. ஒன்றினைந்த சுபர்மீ அறியும் திறமை ஜீவாத்மாவுக்கு உண்டு.
483. அறிய முடியாதது என்பது சச்சிதானந்தத்தின் சுபர்மீ நிலையாகலாம்.
484. புத்தருடைய நிர்வாணம் அசத்தாக இருக்கலாம், ஜீவனைக் கடந்த ஜீவனற்றதாக இருக்கலாம் (Non-Being).
485. வெற்றிடத்திலிருந்து எதுவும் வெளிவர முடியாது.
486. வெற்றிடத்திலிருந்து மாயையும் வெளிவர முடியாது.
487. அறிய முடியாதது அறிவின் உச்சகட்டம்.
488. அப்படியானால் அறிய முடியாதது என்பது ‘எதையறிந்தால் எல்லாவற்றையும் அறிய முடியுமோ அதுவாக இருக்கும்’. [தஸ்மின் விஞ்ஞானதே சர்வம் விஞ்ஞானதம்]
489. பிரபஞ்சம் என்ற புதிருக்கு அது மட்டுமே விடையாகும்.
490. அறிய முடியாதது சிருஷ்டியில் சச்சிதானந்தம்.

சுகுனமாகவும், வாய்ப்பாகவும், சந்தர்ப்பமாகவும்
வரும் அதிர்ஷ்டம்.

491. பிரம்மத்தின் இரு நிலைகள் ஆன்மீக அனுபவம் கண்ட உண்மை.
492. தவம் செயலாகும்.
493. சலனமற்ற நிலைக்கும் தவம் உண்டு.
494. நின்டை செயலையும், செயலற்ற நிலையையும் ஆதரிக்கிறது.
495. நாம் மீண்டும் அனந்தம் தன்னையறியும் ஜீவனை செயலற்ற நிலையிலிருந்து பெறலாம்.
496. அங்கு எந்தச் செயலின் பின்னும் ஜீவன் முழுவதுமிருப்பது தெரியும்.
497. அது ஒரே பிரம்மம், அசைவதுமில்லை, அசையாததும் இல்லை.
498. அசைவுக்கும் அசைவற்ற நிலைக்குமுள்ள முரண்பாடு செயலுடன் உள்ள தொடர்பு.
499. ஆத்மா பிரம்மத்தையடைய இந்நிலை வழியாகச் செல்லும்.
500. ஓன்றிணைந்த பிரம்மம் பெற்றதை நாமும் பெறலாம்.
501. பகவத் கீதை அசைவையும் அசைவற்றதையும் கடந்த நிலையை உடையது சுப்ரீம் எனக் கூறுகிறது.
502. தூக்கமும், விழிப்பும் உடலின் பகுதியான செயல்கள்.
503. மாயை அஞ்ஞானத்தைப் போன்றதில்லை.
504. உடல் உலகினின்று பிரிந்த நிலை மீண்டும் ஜூக்கியத்தைப் பெறும் ஆரம்பம்.
505. அஞ்ஞானம் பிரம்மத்தின் பிறப்பில்லை.

(தொடரும்)

ஒழிஷ்ணலை

தீய சக்திகட்குப் பயன்படும் மனித 'அறிவு'.

மனித சுபாவம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

ஸ்ரீ கர்மயோகி

மேலும் ஒரு தீர்மை (skill) பெறுதல்:

ஒரு டைப்பிஸ்ட் திறமையானவர், சாதாரணமாக ஒரு சின்ன கம்பெனியில் வேலை செய்து கொண்டிருந்தார். ஒரு தவறில்லாமல் டைப் செய்ய முடிவு செய்து சாதித்தார். முதலாளி அதைப் பாராட்டினார். பின்னர் டைப் செய்வதில் மேலும் ஒரு திறமை பெற நினைத்து, பல சிறப்புகளைப் பெற்றார். அவர் டைப் செய்யும் கடிதங்கள் அச்சடித்தது போலிருக்கும். சாதாரண டைப்ரெட்டரில் கம்ப்யூட்டரில் டைப் செய்வதுபோல் அவர் திறமை அபாரமாக உயர்ந்தது. ஒரு பெரிய கம்பெனிக்கு இக்கம்பெனி சப்ளை செய்த பொழுது பெரிய கம்பெனியின் முதலாளி இக்கடித்ததைக் கண்டார். டைப் செய்தவரை வந்து நேரில் பார்த்தார். தம் கம்பெனியில் டைப்பிஸ்டாகப் பெரிய சம்பளம் கொடுத்து வைத்து, தம் அந்தரங்கக் காரியதரிசியாகவும் நியமித்து, ஆபீசருக்குள் சில பொறுப்புகளையும் கொடுத்து, இன்று ஆபீசர் சம்பளம் கொடுக்கிறார். டைப் அடிப்பதில் என்ன இருக்கிறது என நினைக்கலாம். திறமையை அதிகப்படுத்த முயன்றால் எந்தத் தொழிலும் அதற்கு இடம் கொடுக்கும்.

டிராக்டர் ஓட்டுவதில் இதுபோல் நல்ல பெயர் வாங்கியவன் சம்பளமாக ரூ.200/- உம், படி என 100/- ரூபாயும் பெற்றான். இது மற்றவர்களுக்குக் கிடைப்பதைப் போல் 3 மடங்கு.

நம் திறமையின் அளவை உயர்த்த முடியாத இடமேயில்லை. நாம் பயன்படுத்தும் திறமைகள் ஆயிரம். நாம் அவற்றை எல்லாம் கவனிப்பதில்லை. கவனித்தால் எதிலும் புதுத் திறமை பெறலாம். அடுத்தடுத்து புதிய திறமைகளைப் பெற்றபடியிருக்கலாம். அதற்கு முடிவேயில்லை. குளிப்பது எனிமையானது. அதையும் கவனித்தால், பல புதிய திறமைகளை

வெளிப்படும் ஆன்மீகம் சூழலாக மாறும்.

அதில் சேர்க்க முடியும். சொந்தமாக, பல வருஷம் கார் திட்டுபவர்களில் பாதி பேருக்குக் கார் உலுக்காமல் ஸ்டார்ட் பண்ணத் தெரியாது. கார் கதவைத் திறப்பவர்கள் 10 பேரைப் பார்த்தால் இந்தச் சின்ன வேலையில் கற்றுக் கொள்ள வேண்டியன் எத்தனை உள்ளன என்று தெரியும். இரவு படுக்கும்முன் கதவுகளைத் தாழிட வேண்டும். பல வீடுகளில் பார்த்தால் தாழிடுதல் ஒரு முக்கிய வேலை அதைச் சரிவரச் செய்ய கவனம் வேண்டும் என்று தெரியும். தலை சீவும் பொழுது பின்பக்கம் எப்படியிருக்கிறது என நாம் கவனிப்பதில்லை. இவை சிறு விஷயங்கள். மகாநாட்டில் பேசுவது, வெளிநாடு செல்வது, புதிய project செய்வது, வீடு கட்டுவது, குழந்தைகளை வளர்ப்பது போன்றவை முக்கிய விஷயங்கள். அங்கெல்லாம் மேலும் கற்றுக் கொள்ள ஒரு திறமை எப்பொழுதும் உண்டு.

கடைசி நம்பரை எழுத முடியுமா? எந்த நம்பர் எழுதினாலும், அதற்குத்த நம்பர் உண்டு. எந்த நிலையில் உள்ளவரும் மேலும் ஒரு திறமையைக் கற்க முடியும், அதனால் பலன் பெற முடியும்.

கையால் செய்யும் காரியங்கள் ஆயிரம். ஸ்கூட்டர் ஸ்டார்ட் செய்வதை ஒரு கம்பெனிக்கு வெளியிலிருந்து பார்த்தால் 100 பேரில் 50 பேர்தான் முறையாக ஸ்டார்ட் செய்வார்கள். 5, 6 பேர்தான் அழகாக, smooth-ஆக ஸ்டார்ட் செய்வார்கள். இவையெல்லாம் என்ன செய்யும் என்று நினைக்கலாம். அழகாக ஸ்கூட்டர் ஸ்டார்ட் செய்யக் கற்றுக் கொண்டால், பேச்சில் மரட்டுத்தனம் குறையும், ஆபீசரிடம் திட்டு வாங்குவது மறையும். ஓரிடத்திலுள்ள முன்னேற்றம் பல இடங்களிலும் தெரியும், எல்லா இடங்களிலும் பலன் தெரியும். நமக்கு இன்றுள்ள (skill) திறமைகளை எல்லாம் நினைத்து அத்தனையையும் சற்று உயர்த்த முயல்வதும் இதுபோன்ற முயற்சியோகும்.

குழல் தரும் பலன் அதிர்ஷ்டம்.

மேலும் இனிமையாக இருக்க முயல்வது:

இனிமையானவரிடம் இனிமையாக இருக்கிறோம். மற்றவரிடம் எப்படி இனிமையாக இருக்க முடியும்? என் இனிமையாக இருக்க வேண்டும்? திட்டுபவனை நானும் திட்டுவேன் என்பது வாலிப் முறுக்கு, அது வயது வந்தபின் அனுமதிக்கப்படக் கூடாது.

இனிமையாக இருத்தல் அவசியம். பிறருக்காக இனிமையாக இருத்தல் நல்லது. நமக்காகவே இனிமையாக இருப்பது மேலும் நல்லது. இனிமையாக இருக்கும் சுபாவமுடையவர், வளர்ப்பாலோ, இவையெல்லாம் பற்றிக் கருதாததாலோ, முழுமையாக இனிமையாக இருப்பதில்லை. அவர்கள் முயன்றால் உடன் பலன் தெரியும்.

பிறருக்கு உதவி செய்யும் நிலையிலுள்ளவர்; தம்மை நாடி வருபவரை அவர் உதவி கேட்கட்டும் என்றிருப்பார். அதற்குப் பதிலாக நான் என்ன செய்ய முடியும் என்று நாமே முன்வந்து கேட்பது, மேலும் இனிமையை வளர்ப்பதாகும்.

எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் இனிமையின் நிலையை உயர்த்த முடியும். கூப்பிட்ட குரலுக்கு எழுந்து வருபவர் மறைவாக இருந்தால், அவர் எழுந்து வருவது கூப்பிட்டவருக்குத் தெரியாது. அதனால் எழுந்து வருவதுடன் இதோ வருகிறேன் என்று சொல்லி எழுந்து வந்தால் அரை நிமிஷம் கூப்பிட்டவர் மனம் சஞ்சலப்படுவதைத் தடுக்கலாம். இல்லை என்ற எந்தச் சொல்லையும் மாற்றி, கடுமையைக் குறைத்துப் பேச முடியும். நாளைக்கு என் வீட்டிற்கு வா என்ற அழைப்புக்கு, என்னால் வரமுடியாது என்று சொல்பவர்கள் சிலர், பலர் எனக்கு வேறு வேலையிருக்கிறது என்பார்கள். வேறொருவர் நாளைக்கு வைத்துக் கொள்ளலாமா என்பவரும் உண்டு. இல்லை என்பதையே இருக்கிறது என்பதைவிட இனிமையாகச் சொல்பவரும் உண்டு. எந்தச் சொல்லையும் உயர்த்திப் பேச முடியும். எந்தச் செயலையும் இனிமை கூட்டிச் செய்ய முடியும்.

அதிர்ஷ்டம் எல்லா நிலைகளுக்கும் உண்டு.

ஒவ்வொரு செயலையும், சொல்லையும் சொல்லும்முன் சற்று நிதானித்து இனிமையை உயர்த்த முயன்றால் முடியும். சொல்லியபின் இதைவிட எப்படி இதை உயர்வாகச் சொல்லலாம் என்று யோசனை செய்தால் தெரியும்.

எதிரிக்கு எழுதும் கடிதமும் இனிமையாக எழுதலாம். நான் இனி உன்னைக் காண்மாட்டேன் என்பதையும், என் வீட்டிற்கு இனி வரவே வராதே என்பதையும் சற்று நிதானித்து, மனம் புண்பாமல், இனிமையும் சற்றுச் சேர்த்து, பொய் சொல்லாமலும் எழுத முடியும். நம் என்னைக்களை மறைப்பதற்கே மொழி ஏற்பட்டது to conceal our thoughts language helps என்பது பெரிய ஆசிரியர் வாக்கு.

சொல்லின் கடுமை, செயலின் கடுமையைக் குறைத்து விலக்க முடியும். இனிமையைச் சற்றுச் சேர்க்க முடியும். கூட்ட முடியும். யோசனை தேவை. செய்ய வேண்டும் என்ற முயற்சி தேவை.

நாகரீகமடைந்த நாடுகளில் கடிதப் போக்குவரத்து இதற்கடையாளமாக இருக்கும். ஒரு சர்வதேசக் கமிட்டியில் 10 அங்கத்தினர் ஒரு கூட்டத்திற்கும் வரவில்லை. அத்தனை பேரையும் விலக்க முடிவு. விலக்கும் கடிதம் கீழ்க்கண்டவாறு ‘அதிக வெலையால் உங்களால் எங்கள் வெலைக்கு உதவி செய்ய முடியவில்லை என்பதை அறிவோம். நாங்கள் எடுக்கும் முடிவுக்கு உங்களைப் பொறுப்பேற்கச் சொல்வது சரியில்லை. அதனால் அடுத்த திட்டங்களில் உங்கள் ஆலோசனையைப் பெற்று பயன் அடைதலே நன்று’.

உங்களை விலக்குகிறோம் என்பதை மேற்கண்டவாறு எழுதினார்கள். அதுவே நாகரீகம்.

மேலும் அடுத்தவரைப் புரிந்து கொள்வது:

நாமெல்லாம் அடுத்தவரைப் புரிந்து கொள்கிறோம். என்றாலும் மேலும் 4, 5 நிலைகளில் அவர்களை நாம் அறிய

புகழும், அருளும், பரிணாமமும் அதிர்ஷ்டத்தின் பல நிலைகளாகும்.

வாய்ப்புண்டு. அதை ஓரளவு செய்தால் நமக்குப் புதிய ஞானம் ஏற்பட்டது போலிருக்கும்.

ஒருவரைப் புரியாவிட்டால், நாம் அவர் செயலுக்கு ஒரு காரணத்தைக் கற்பிக்கின்றோம். அது தவறாகும். அத்துடன் நிற்பதில்லை. அதை அடிப்படையாக வைத்து மேலும் நம் அபிப்பிராயம் வளர்கிறது. தவற்றிற்கு மேல் தவறு உற்பத்தியாகும்.

‘தந்திக் கம்பியாலும், தண்டவாளத்தாலும் இந்தியாவை, கட்டித் தூக்கிக் கொள்ள ஆங்கிலேயர் முயல்கின்றார்’ என்ற பழைய வதந்தி நமக்கு விந்தையாக இருக்கிறது. நாம் பிறரை, சரியாகப் புரிந்து கொள்ள முயலாதபொழுது, இது போன்ற கருத்துகள் பிறந்து நிலைத்து வளர் ஆரம்பிக்கும்.

பிறர் செய்வதற்கு நாமே ஒரு காரணம் கற்பிப்பதைவிட, முனைந்து அவரைப் புரிந்து கொள்வது நல்லது. பலன் தரும் முறை அது. 1966 முதல் 1976 வரை நான் தினமும் கடலூரிலிருந்து பாண்டிக்கு, சமாதி தரிசனத்திற்கு வருவேன். தமிழ்நாட்டில் மதுவிலக்கு இருந்த சமயம் அது. பாண்டியில் 110 மதுக்கடைகள். பாண்டிக்கு அடிக்கடி வருவது மதுக்கடைக்கு என்பது கடலூர் அபிப்பிராயம். ஒரு வியாபாரி என்னை விசாரித்து விட்டு, ‘தினமும் பாண்டிக்குப் போனால் உடம்புக்கு நல்லதல்ல’ என்றார். அவருடைய கோணத்தில் அவர் மனம் வேலை செய்கிறது.

தொழிலைக் கவனிக்கவில்லை. கவனிக்காத வரை அனைவரும் பொறுப்பில்லாதவர். திறமையில்லாதவர் என்றார்கள். விஷயம் வேறு. பிறரைச் சந்தித்துப் பேசத் தடையாக அவரிடம் ஒன்றிருந்தது. அது இருந்தவரை அவர் தொழிலைக் கவனிக்கவில்லை.

மருமகனுடன் சண்டையிட்டு மகள் வாழ்வை 20 வருடங்கள் பாழ் செய்த தாயாருக்கு மருமகளைப் புரியவில்லை, மகளையும் புரியவில்லை. கணவன் அவள் போகும் வீதிச் சண்டைக்கு

பக்குவம் அருளைப் பெறும்.

உடன்தெ. இருபது வருஷமாகத் தீராத பிணக்கொழிய வழி சுலபம். மகளையும், மருமகனையும் சேர்ந்து வாழி, தாயார் அனுமதித்தால் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொண்டால், வாழ்வு மலரும். அதுவும் நடந்தது. வாழ்வு மலர்ந்து அவள் இரு குழந்தைக்குத் தாயானாள்.

எவ்வளவு நாள் பழகினாலும், எவ்வளவு நெருக்கமாகப் பழகினாலும், பிறரை அதிகமாக அறிய வாய்ப்புண்டு. அந்த வாய்ப்பு இருவருக்கும் பலன் தரும். இம்முயற்சியை மேற்கொள்பவர் குறைவு. இம்முறைக்குரிய பலன் பெரியது.

அருளைவிட்டு நாம் அடிக்கடி விலகுகிறோம். எது அருள், எப்படி வருகிறது என்று தெரிவதில்லை. இம்முறை அருளை விட்டு விலகுவதைத் தடுக்க உதவும். ஓர் அதிகாரியைப் பார்க்கப் போனவரிடம் அதிகாரி பேசவில்லை. அதனால் உதவமாட்டார் என்று வந்தார். அதிகாரி வாயில் சாக்கலேட் வைத்திருந்ததால் பேச வெட்கப்பட்டுக் கொண்டு பேசவில்லை. அவருக்குரிய உதவியை அபரிமிதமாகச் செய்தார். தன் அபிப்பிராய்ப்படி இதை விட்டு விலகினால் அருளிலிருந்து விலகுவதாகும்.

மேலும் வாழ்வைப் புரிந்து கொள்வது:

நாம் நம்மைப் புரிந்து கொள்கிறோம், சமூகத்தைப் புரிந்து கொள்கிறோம். ஜாதகம், கர்மம், நல்ல நேரம், சட்டம், நன்பர்கள் ஆகியவற்றைப் புரிந்து கொள்கிறோம். வாழ்க்கையைப் புரிந்து கொள்வது என்றால் என்ன? மனிதர்களையும், சமூகத்தையும், மற்றதையும் விலக்கி வாழ்வில்லை என்பது உண்மையானாலும், சில சமயங்களில் எவரும் சம்பந்தப்படாமல், சில காரியங்கள் நடப்பதை நாம் காண்பதுண்டு. ஆனால் அதை, தீவிரமாகக் கருதுவதில்லை.

வாழ்வு என்பதில் வலிமை, எளிமை, வறுமை, செல்வம், உயர்வு, தாழ்வு என ஆயிரம் அம்சங்களுண்டு. அவற்றை வாழ்வு

**பக்குவமான மனிதனின் பவித்திரமான பார்வையால்
வாழ்வு நிறையும்.**

தன் கொள்கையைப் பூர்த்தி செய்யப் பயன்படுத்துவதை நாம் அறிவதில்லை. வாழ்வின் அமைப்பை அறிந்து செயல்பட்டால் துளி முயற்சிக்கு, மலை போன்ற பலன் வரும். அதை அறியாமல், நம் சட்டத்தை நினைத்து வாழ்வில் செயல்பட்டால், மலை போன்ற முயற்சிக்குக் கடுகளை பலன் வரும். இது ஓர் அம்சம். இதைப் போன்ற அம்சங்கள் வாழ்வுக்கு ஏராளம். அது புரிந்தால் வாழ்க்கையே நமக்குச் சேவை செய்யும். அன்னை பக்தர்களுக்கு அன்னை பேரளவில் அவர் வாழ்வில் பலிக்க உதவும். ஏதாவது ஒன்றிரண்டாவது நம் பழைய வாழ்க்கையை ஆராய்ச்சி செய்வதால் புரிந்தாலும் நல்லது.

35 கோடியில் செய்த வேலை கைவிட்டுப் போய்விட்டது. திரும்பி ஒரு காலத்தில் வரும் பொழுது செலவுக்கும், சிரமத்திற்குமான உரிமையுடன் வந்து, பலனைப் பிறருக்குக் கொடுக்க உத்தரவாதும் கேட்கிறது. படிக்காதவன், படிப்பால் பெருமையடைய நினைத்தால், வாழ்வு அவனுக்குச் செலவை மட்டும் கொடுக்கும். படிப்பால் வரும் பெருமையை, வாழ்வு படிக்காதவனுக்குக் கொடுக்காது.

அரசன் தவறான தண்டனை விதித்து ஒருவன் தூக்கு மேடைக்குப் போகும் பொழுது உண்மை அரசனுக்கு எட்டி ரத்து செய்தால், அரசனுக்கு வாழ்வு தண்டனை அளிக்காது. அடுத்தவனுக்கு உயிர் பிழைத்ததுதான் மிகசம். வலிமை செய்வது வாழ்க்கைக்கு நியாயம். வாழ்க்கையில் வலிமைக்குத் தண்டனையில்லை. அத்துடன் நியாயம் பேச முடியாது.

பட்டத்தை முயன்று பெறுவது வாழ்க்கைச் சட்டம். ஒருவருக்கு அவருடைய முயற்சியில்லாமல் பட்டம் பெற்றுக் கொடுத்தால், கொடுத்தவர் பிள்ளையை விட்டுப் பட்டம் விலகும். இது அதனுடைய பிரதிபலிப்பாகும்.

(தொடரும்)

ஏஃஜெஃஜெஃ

இறைவனை எட்டுவது அழைப்பு.

ஆன்மீக மற்றும் மனோத்துவ உண்மைகள்

(ஜூன் 2021-லிருந்து தொடர்ச்சியாக...)

N. அசோகன்

41. நம்முடைய வாழ்க்கைக்கு அடிப்படை நம்முடைய உடம்பாகும். அதனுடைய இயற்கையான சுபாவம் அசைவில்லாமல் இருப்பதாகும். நம்முடைய பிராண மையம்தான் அதற்கு சக்தியைக் கொடுத்து இயங்க வைக்கிறது.
42. கர்மயோகி அவர்கள் நம்முடைய பர்சனாலிட்டியை ஒன்பது நிலைகளாகப் பிரித்துள்ளார். முதலிடம் வகிக்கின்ற சுத்த அறிவுக்குத் தத்துவஞானி சின்னமாக விளங்குகிறார். இரண்டாம் இடம் வகிக்கின்ற உணர்வு கலந்த அறிவுக்குக் கவிஞர் சின்னமாக விளங்குகின்றார். மூன்றாம் இடத்தில் இருக்கின்ற உடம்பு சம்பந்தப்பட்ட அறிவுக்குத் திறம்படச் செயல்படுபவர் சின்னமாக விளங்குகின்றார். ஐந்தாம் இடம் வகிக்கின்ற சுத்த பிராண மையத்திற்குப் போர்வீரன் சின்னமாக விளங்குகின்றான். ஒன்பதாம் இடம் வகிக்கின்ற சுத்த ஜூத்திற்கு உடம்பே சின்னமாக விளங்குகிறது.
43. மேதாவி என்பவர் உள்ளெழுச்சியால் செயல்படுபவர். அவருக்குக் கிடைக்கின்ற உள்ளெழுச்சி நம்முடைய மானிட அறிவை தாண்டிய உயர்நிலையில் உள்ள எழுச்சிமயமான அறிவு நிலையில் இருந்து வருகின்றது.
44. அவதாரம் என்பவர் இறைவனுடைய அம்சமாகப் பூவுலகின் பரிணாம வளர்ச்சியை விரைவுபடுத்துவதற்காக வருகின்றவர் ஆவார்.
45. கடவுளைக் கண்டு அச்சப்பட்டுக்கொண்டிருந்த யூதமக்களுக்கு இறைவனுடைய அன்பை உணர்த்த வந்த அவதாரம் ஏசுநாதர். ராம அவதாரம் மௌனத்தால்

அழைப்பு ஜீவியத்தை அழைக்கிறது.

செயல்படும் உயர்மனம் பூவுலகில் இறங்கியதைக் குறிக்கிறது. கிருஷ்ண அவதாரம் கடவுள்கள் உறைகின்ற தெய்வீக மனம் பூவுலகில் இறங்கியதைக் குறிக்கின்றது. புத்தபிரான், ஆதிசங்கரர் மற்றும் சுவாமி விவேகானந்தர் - மூவரும் சிவபெருமானுடைய வெளிப்பாடுகள் ஆவார்கள். புத்தபிரான் அகந்தையையும், ஆசையையும் அழித்து, நிர்வாணம் என்ற நிலையை எய்தினார். ஆதிசங்கரர் நிர்குண பிரம்மத்தை எய்தினார். சுவாமி விவேகானந்தர் தேக்க நிலையில் இருந்த இந்து மதத்திற்குப் புத்துயிர் கொடுக்க வந்தார்.

46. அசுரர்கள் என்பவர்கள் இறைவனுக்கு எதிராகச் செயல்படுபவர்கள். உண்மை தடம்புரண்டு பொய்யாக மாறியபொழுது பொய்யின் தலைவனான அசுரன் பிறந்தான். வாழ்க்கை தடம்புரண்டு மரணமாக மாறியபொழுது மரணத்தின் தலைவனான அசுரன் பிறந்தான். ஆனந்தம் தடம்புரண்டு துண்பமாக மாறியபொழுது துண்பத்தின் தலைவனான அசுரன் பிறந்தான். ஒளி தடம்புரண்டு இருளாக மாறியபொழுது இருளின் தலைவனான அசுரன் பிறந்தான்.
47. ஒருவருடைய தனித்தன்மையை வலுப்படுத்தி ஒரு வடிவமில்லாத கூட்டத்திலிருந்து அவரைப் பிரித்துக்காட்டுவதே அகந்தையினுடைய வேலையாகும். அப்படச்தத்தில் அகந்தை ஓர் உபயோகமான வேலையைச் செய்கிறது. ஆனால் ஆன்மா இறைவனோடு ஓர் ஜூத்திற்குத் தெரியாத விரும்பும்பொழுது இப்படித் தனித்தன்மையை வலியுறுத்தும் அகந்தையே இடையூறாக இருக்கிறது.
48. சூட்சம ஜூதநிலை என்பது ஜூதநிலையினுடைய கண்ணிற்குத் தெரியாத சூட்சமத் தொடர்ச்சியாகும். கண்ணுக்குத் தெரியாவிட்டாலும் நம்முடைய திட

ஜீவியத்தை அறிந்து அதை நோக்கிப் போகும் சக்தி, அழைப்பு.

சாரீரத்தைவிட நம்முடைய சூட்சுமச் சாரீரம்தான் உண்மையானது என்று ஸ்ரீ அரவிந்தர் சொல்கிறார்.

49. பரிணாமம் என்பது ஜூட்தத்திற்குள் ஏற்கனவே மறைந்திருப்பது வெளிவருவது ஆகும். ஜூடம் என்பது சக்சிதானந்தத்தினுடைய தலைகீழான வடிவம்தான். ஜூட்தத்திலிருந்து உயிர் வெளிப்படுவது முதல் வெளிப்பாடாகும். அறிவு வெளிப்படுவது இரண்டாவது வெளிப்பாடாகும். சத்தியஜீவியம் வெளிப்படுவது மூன்றாவதாகும்.
50. நம்முடைய அறிவு ஆன்மாவைத் தன்னுடைய புலன்களின் மூலம் பார்க்கும் பொழுது ஆன்மா ஜூடமாகத் தெரிகிறது.
51. ஜூடநிலையில் ஒரு செயல்பாட்டிற்கு எதிர்ச்செயல்பாடு நிகழ்வதைப்போல உணர்வு நிலையிலும் செயல்பாடும், எதிர்ச்செயல்பாடும் உண்டு. வாய்ப்பு என்று ஒன்று எழுந்தால் தடைகளும் எழுத்தான் செய்யும்.
52. வாழ்க்கையில் சராசரிக்கு மேலும், கீழும் இருப்பவர்களுக்கு வாழ்க்கை எதிர்மாறாகப் பலன் அளிக்கிறது. சராசரிக்கு மேலுள்ளவர்க்குப் பலனளிக்கும் வாழ்க்கை அதே செயலைச் செய்யும் சராசரிக்குக் கீழுள்ளவர்களைத் தண்டிக்கிறது. வாழ்க்கையில் இச்செயல்பாடு பலத்தைப்பொறுத்ததே தவிர நியாய-தர்மத்தைப் பொறுத்ததில்லை.
53. காற்றும் தண்ணீரும் வெற்றிடத்தை அனுமதிப்பதில்லை என்பது போல வாழ்க்கையும் வெற்றிடத்தை அனுமதிப்பதில்லை. ஒருவர் கவனக்குறைவாக இருக்கும் இடத்தில் உடனே வாழ்க்கை அவருக்குண்டான வேலை, வருமானம், உடைமை போன்ற எல்லாவற்றையும்

அவற்றைக் கவனிக்க முன்வரும் அடுத்தவருக்குக் கொடுத்துவிடுகிறது.

54. வருகின்ற வாய்ப்பை ஏற்க முன்வராதவர் அதை மட்டும் இழப்பதோடன்றி, ஏற்கனவே தம் கையிலிருப்பதையும் சேர்த்து இழக்கின்றார்.
55. நம்முடைய கடந்தகாலத் தவறுகளையும், தோல்விகளையும் சமர்ப்பணம் செய்யும்பொழுது நம்முடைய வாழ்க்கைச் சூழலை அச்சமர்ப்பணம் சரி செய்கிறது. பழுதான மெஷின் ரிப்பேர் செய்வதன்மூலம் எப்படிச் சரி ஆகின்றதோ அம்மாதிரியே சமர்ப்பணம் நம் வாழ்க்கையைப் பழுது பார்க்கிறது.
56. சுதந்திரமும் கட்டுப்பாடும் எதிரானவைகளாகும். இருந்தாலும் இவற்றைச் சமவிகிதத்தில் நம் வாழ்க்கையில் பயன்படுத்தினோம் என்றால் இரண்டும் ஒன்றுக்கு ஒன்று பரஸ்பரம் அனுகூலமாக இருந்து நாம் சாதிக்க உதவும்.
57. வாழ்க்கை என்பது ஒரு முன்னேற்றமான இயக்கமாகும். அதன்படி பார்க்கும் பொழுது நமக்கு இரண்டு வாய்ப்புகள்தாம் உள்ளன. ஒன்று நாம் முன்னேற்கொண்டே போகலாம் அல்லது கீழே இறங்கிக் கொண்டும் போகலாம். இப்படி முன்னேறாமலும், பின்னிறங்காமலும் இருக்கும் இடத்திலேயே தொடர்ந்து இருப்பதற்கு வாழ்க்கை அனுமதிப்பதில்லை.
58. ஒற்றுமை மற்றும் வேற்றுமை, இயக்கம் மற்றும் ஓய்வு, வரவு மற்றும் செலவு, ஒத்துழைப்பு மற்றும் போட்டி, கொடுக்கல் மற்றும் வாங்கல், இனபம் மற்றும் துணபம் - இவையெல்லாம் எதிர்மறைகளாகத் தெரிந்தாலும் உண்மையில் இவ்விரட்டைகள் எல்லாம் பரஸ்பரம் ஒன்றுக்கு ஒன்று உதவும் உடன்பாடுகளாகும்.

மேல் மட்டும் உயர்ந்ததை எட்டும்.

கீழ்மட்டும் ஆபத்து விளைவிக்கும்.

59. கிணற்றில் இருக்கின்ற நீரை நாம் வெளியேற்றும்பொழுது ஊற்று கிளம்பி மீண்டும் கிணறு நிரம்புவதைப்போல கையிலிருக்கின்ற பணத்தை நாம் செலவழித்தால் மேற்கொண்டு பணம் நம்மை நாடி வரும்.
60. நாம் ஒரு நல்ல காரியம் செய்தால் அதற்கு நன்றியறிதலான ஒரு ரெஸ்பான்ஸ்தான் வரவேண்டுமென்ற கட்டாயம் இல்லை; நன்றிகெட்ட ரெஸ்பான்சும் வரலாம். ஒரு செயல்பாட்டிற்கு எதிர்ச்செயல்பாடு இருக்க வேண்டும் என்ற விதிக்கு ஏற்ப நம்முடைய செயல்பாட்டிற்கு ஒரு எதிர் செயல்பாடு கண்டிப்பாக வரும். அது நன்றியறிதலாகவும் இருக்கலாம், நன்றி கெட்டத்தனமாகவும் இருக்கலாம். இரண்டுமே எதிர்ச்செயல்பாடுகள்தாம்.
61. தண்டனை, தோல்வி, நஷ்டம் மற்றும் ஏமாற்றம் என்று இவையெல்லாம் அறிவில்லாமலும், விழிப்புணர்வு இல்லாமலும், வளைந்து கொடுக்காமலும் இருக்கின்றவர்களுக்கு இம்மாதிரி இருக்கக்கூடாது என்று உணர்த்துவதற்காக வாழ்க்கை கையாளும் முறைகளாகும்.
62. விழிப்புணர்வு இல்லாமல் சோம பேறி களாக இருப்பவர்களுடைய முன்னேற்றத்தை விரைவுபடுத்துவதற்காக இயற்கை நெருக்கடிகள் மற்றும் சோதனைகளை அவர்களுமேல் திணிக்கிறது.
63. பிரச்சனைகளிலிருந்து தப்பிக்க முயல்வது ஒரு நல்ல தீர்வு இல்லை. இப்பொழுது தீர்க்காமல் விடப்படும் பிரச்சனை பின்னர் இதைவிட்டத் தீவிரமாகத் திரும்பிவரும்.
64. எதிர்பார்ப்பதன் மூலம் நம்முடைய எனர்ஜி மற்றும் கவனத்தையெல்லாம் வீண் தேக்க நிலையில் முடக்கி வைப்பதால் பலன் வருவது தாமதமாகிறது. மாறாக கையில் இருக்கும் வேலையில் நாம் தீவிரமாக

உயரம் வாய்ப்புக்குரியது. அடித்தளம் அளவை நிர்ணயிக்கும்.

ஏடுபடும்பொழுது நம்முடைய எனர்ஜி பயனுள்ள வகையில் செலவாகிறது. அதனால் பலன் கிடைப்பது விரைவு பெறுகிறது.

65. விறகு அடுப்பு, ஆட்டுக்கல், திரிவிளக்கு போன்றவைகளை இன்று தேவையற்றவை என்று விட்டுவிட்டோம். இம்மாதிரியே அன்னையிடம் வந்தபிறகு அன்பர்கள் பிரார்த்தனை பலத்தை ஏற்று ஜாதகம், பணபலம், பதவிபலம் ஆகியவற்றை நம்புவதையும், மருந்து, மாத்திரைகளை நம்புவதையும் விட முன்வர வேண்டும்.
66. நல்லெண்ணமும் பிறருக்குத் தன்னை வழங்குதலும் அதிர்ஷ்டத்தைக் கொண்டுவரக்கூடிய விஷயங்களாகும். ஏனென்றால் இவை இவற்றை வெளிப்படுத்துபவருடைய பர்சனாலிட்டியை விரிவுபடுத்துகின்றன.
67. சுத்தம், காலம் தவறாமை, சுமுகம் ஆகியவை சூழலை உயர்த்துவதால் கூடுதல் வருமானத்தைக் கொண்டு வருகின்றன. மாறாக, அசுத்தம், காலம் தவறுதல் மற்றும் சமூகக் குறைபாடுகள் போன்றவை சூழலைத் தாழ்த்துவதால் வருகின்ற வருமானத்தைக் குறைக்கின்றன.
68. எந்நேரமும் முகத்தில் புன்முறுவலைத் தக்கவைத்துக் கொள்வது எந்த விதமான சூழ்நிலையையும் நம் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவரக்கூடிய சக்தி படைத்ததாகும்.
69. நம்முடைய உடைமைகளை நாம் சரியாகக் கவனித்துக் கொள்கிறோம் என்பதற்கு அடையாளம் நாம் அவற்றை நிறைய உபயோகப்படுத்துவதுதான். எந்தப் பொருளையும் பயன்படுத்தாமல் வைத்திருந்தால் அது பார்ப்பதற்குப் புதியதாகவே இருக்கும். ஆனால் இது நம்முடைய கண் ஞெணாட்டம். ஆனால் அவற்றின்

சேவைக்கு உரிமையில்லை, பிரதிபலனில்லை.

- கண்ணோட்டத்திலிருந்து பார்த்தால் தேய்மானம் வந்தாலும் அவை பயன்படுத்தப்படுவதையே விரும்புகின்றன. பயன்படும்பொழுது அவற்றிற்குக் கவனம் கிடைக்கிறது. பயன்படுத்தப்படாமல் புதியதாக இருந்தாலும் அவை உதாசீனத்திற்கு ஆளாவதாக எடுத்துக்கொள்கின்றன.
70. நாம் நெடுங்காலக் கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கும்பொழுது நம்முடைய முன்னேற்றத்திற்கு ஆதரவாக இருப்பவை நல்ல தொழில் பண்புகள்தாம். ஆதாயத்திற்காகக் குறுக்குவழியில் போனால் இறுதியில் அது சிக்கவில் போய்தான் முடியும்.
71. ஜாக்கிரதை உணர்வு நம்மை விழிப்பாக வைத்திருப்பதால் அது நமக்கு நல்லது செய்கிறது. ஆனால் பயம், கவலை போன்ற உணர்வுகள் நம்முடைய மனஉறுதியைத் தலைகீழாக மாற்றுவதால் நல்லதைவிட நமக்கு அதிகத் தீங்கே செய்கின்றன. நல்ல விஷயங்கள்மேல் நாம் காட்டும் ஆர்வம் அவற்றை நம்மை நாடி வரச் செய்வதுபோல் தீய விஷயங்கள் சம்பந்தமாக நமக்கு வரும் பயமும் இந்தத் தீங்கானவைகள் நம்மை நாடி வரவும் செய்யும்.
72. வாழ்க்கை ஒரு நிலையான பாணியில் போய்க் கொண்டிருக்கும் பொழுது நம் உடல் அதன் செளகரியத்திற்கு ஏற்றவாறு சில பழக்கவழக்கத்தை உண்டுபண்ணிக்கொள்கிறது. ஆனால், நம் வாழ்க்கைச் சூழ்நிலை திடீரென்று மாறினால் செளகரியமாக இருந்த அதே பழக்கவழக்கங்கள் இப்பொழுது அசெளகரியமாகி-விடும்.

(தொடரும்-3)

ஒழிகளை

பிரதிபலனை எதிர்பார்ப்பது சேவையில்லை.

நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

Occupation - Preoccupation என்ற ஆங்கிலச் சொற்களை நாம் மனம் அசை போடுவது எனவும், இந்த விஷயம் மனத்தை அரிக்கிறது எனவும் கூறுவோம். மனத்தை அரிக்கும் பிரச்சனை விலகினால் அது அசை போடும் மனமாகும். அசை போடுவதை நாம் காண முடியாத நேரம்,

அது நிரந்தரமாக மனத்தை ஈரக்கம்பளி போர்வை போல் மூடிக் கொள்ளும்.

அது இருப்பதே நமக்குத் தெரியாது. அது போல் பல திரைகள் மனத்தை ஆக்ரமிப்பது மனத்தின் இயல்பான நிலை. இவற்றைக் கடந்த நிலையில் யோகம் ஆரம்பிக்கும். கெட்டது, தவறு, விஷம், விஷம், பொல்லாதது போன்றவை உடனே அறவே அகற்றப்பட வேண்டும். அதைக் கடந்த நிலையில் உள்ள நல்ல விஷயங்கள் மனத்தை ஆக்ரமிப்பதை விலக்குவது கெட்டதை விலக்குவதோடு கடினம். கெட்டது விலக்கப்பட வேண்டும் என மனம் ஏற்பதால் அது கடினமில்லை. கடமை, திறமை, நாணயம், பரோபகாரம், மனச்சாட்சி போன்ற பலவற்றை விலக்க முயன்றால் மனமே எதிர்க்கும்.

யோகம் செய்ய கோபம், பொறாமை தடையாக இருப்பதைப் போல் கடமை, திறமையும் தடை.

மனம் பளிங்கு போல் சுதந்திரமாக இருக்க வேண்டும்.

அன்னை மனச்சாட்சியைப் பொன் விலங்கு என்கிறார்.

பகவான் சுதந்திரத்தை - நாட்டுக்கு - நாடியதே யோகத்திற்குத் தடை. பெரும் யோக சித்திகளே யோகத்தில் முன்னேற தடை.

குள்ளச்சாமி என்பவர் புதுவையிலிருந்தார். சித்தி பெற்ற மகான். ஒரு முறை அவர் பகவான் அறைக்குள் வந்தார்.

இலட்சிய சேவை இலட்சிய புருஷனுக்கே.

அங்கிருந்த டைப்பை எடுத்துக் கவிழ்த்தார். நிமிர்த்தினார். சிலமுறை அது போல் செய்தார். பகவானைக் கண்டு சிரித்தார். ஒடிவிட்டார். அவர் ரமண மகரிஷியையும் ஸ்ரீ அரவிந்தரையும் சித்த புருஷர்கள் எனக் கருதியவர். பேசமாட்டார். ரோடில் ஒடியபடி இருப்பார். திருவண்ணாமலைக்கு நடந்து செல்வார். ரமணாஸ்ரம வாயிலுக்கு வந்தவுடன் திரும்புவார். அங்கிருந்து புதுவை வருவார். ஸ்ரீ அரவிந்தர் வீட்டு வாயில்வரை வருவார். திரும்ப திருவண்ணாமலை செல்வார்.

சித்த புருஷர் உள்ள இடத்திற்குப் போவது ஆன்மீக யாத்திரை அது மோட்சம் தரும் என்பது அவர் நம்பிக்கை.

பகவானுடனிருந்தவர்கள் குள்ளச்சாமி ஏன் டைப்பைக் கவிழ்த்தார் என்று கேட்டனர். பகவான் பதிலாகக் கூறியது:- சித்தி எவ்வளவு பெரியதானாலும், பெற்றதை விடாமல் மேலும் பெற முடியாது என்பது ஆன்மீக சித்தாந்தம். டைப்பைக்காலியாகாவிட்டால் மேலும் டைப்பை வாராது என்று குள்ளச்சாமி கூறுகிறார் என்றார்.

பகவான் மேலும் சுத்தியஜீவியத்தை அடைய இதுவரை அவர் பெற்ற சித்திகள் தடை. அவற்றை அவர் கைவிட வேண்டும் என்று குள்ளச்சாமி பகவானுக்குக் கூறினார் என்றார்.

- பல நாள் ஜூரம் விட்டபொழுது உடல் பெறும் விடுதலை.
- நெடுநாள் காப்பி சாப்பிட்டவர் அதை விட முடிவு செய்த பொழுது உடல் பெறும் விடுதலை உணர்வின் புதுத்தெடுப்பு.
- பல வருஷ சந்தேகம் விலகிய பொழுது மனம் பெறும் சுதந்திர உணர்வு தெளிவாக உணர முடியும்.

பாசம், பற்று, பிரியம் உள்ள இடத்தில் அதை விலக்க முயன்று வெற்றி பெற்றால் இவ்வணர்வைச் சிறிது அனுபவிக்கலாம். யோகத்தைச் செய்து பலன் பெற வேண்டும்

இலட்சிய சேவை, உறவுக்கு அப்பாலுள்ள, உறவுக்கு எட்டாத இலட்சிய புருஷனுக்கு உரியதாகும்.

என்பது பெரிய இலட்சியம். அதை விட மனம் கூறும். எனிதில் சம்மதிக்காது. ‘‘திருவுள்ளாம் பலிக்கட்டும்’’ என யோகத்தை விட்டு விட - அதாவது நாம் எதிர்பார்க்கும் மனநிலையை மாற்ற எடுக்கும் முயற்சி வெற்றி பெற்றால், பெற்ற வெற்றி மனத்தைக் கடந்த ஆத்மாவின் தெளிவாகும். அது செய்து பார்க்கக் கூடிய சோதனை.

எதையும் சிறிது அனுபவிக்கலாம். அது பலித்தால் நான் சொல்வது உணர்ச்சியாகப் பலிக்கும்.

இது பலிப்பது நிர்வாணம். எந்த நிலையில் பலித்தாலும் அந்த நிலை நிர்வாணமாகும்.

முடிவு தெளிவானால், மூலம் முயலும் தெளிவானால், முடியாததும் ஒரு கூணம் முடியும் என்பது அருள் செயல்படும் வகை.

இக்கருத்தைச் சமர்ப்பணம் மூலமும், தியானம் வழியாகவும், sincerity உண்மை மூலமாகவும் அடையலாம். கடலையடைய, கடற்கரையைக் காண நாட்டில் எங்கிருந்தும் காணலாம்.

ஒரு சிறிது பலிப்பது தீவிர சாதகர்கள் எவரும் பெறுவது. பெற்றது நீடித்து, நிலைப்பது பெரிய மகான் சித்தி பெற்று அவதார புருஷனாவது. ஒரு மகன் உலகப் பிரசித்தி ஒரு விஷயத்தில் ஒரு நேரம் பெறலாம். எல்லாப் பிள்ளைகளும் எல்லா விஷயத்திலும், எல்லா நேரத்திலும் உலகில் பிரபலம் பெறுவது கற்பனையைக் கடந்தது, முடியாது, முடியவே முடியாது என்பதல்ல.

(தொடரும்)

ஒலிஜெஃபை

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

ஆகையைப் பூர்த்தி செய்து பெறும் சந்தோஷத்தைவிட ஆகையை வென்று பெறும் ஒன்றாக பெரியது.

தூர விலக்கிய அடக்கம்.

வீடுதோறும் தியான மையம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

வித்யா ரங்கன்

‘நாம் சிருஷ்டியில் பரம்பொருளாக மாற முடியும்’ என்பது அடுத்தது. பகவான் பரம்பொருள் உடலில் சித்தித்தவர். நாம் செய்யும் வேலை நம்மைப் பொறுத்தவரை சிருஷ்டி. அச்செயலில் பகவானை வெளிப்படுத்துவது சமர்ப்பணம். சமர்ப்பணமான காரியம் 40,000 ரூபாய் சம்பாதிக்கப் போனால் 40 கோடி சம்பாதிக்கும் என்பதை அன்பர்கள் காண வேண்டும் என்றால், அவர்கள் அன்னை கூறிய ‘Men, Countries, Continents, Truth or the abyss’ என்பதைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

பயம் தோல்வி தரும். அன்னையிடம் வந்தபின் பயந்த சுபாவமுள்ளவர் பயம் குறைந்திருப்பதைக் காணலாம். அன்னையை விலக்கில்லாமல் ஏற்றால், பயம் அறவே நீங்கும். ‘தெய்வங்களிடையே தனிப்பட்டு பொலியும் அம்சம் சத்திய ஜீவியத்தில் இணைந்து மினிரும்’ என்பது அன்பர் அன்னையை அந்நிலையில் ஏற்கும்பொழுது, தெய்வநிலையைக் கடக்கின்றார் என்றாகிறது.

நாம் நம்மைப் பற்றிச் சிந்திக்கும்பொழுது வெற்றி, தோல்வி கணக்குப் போட்டு ஒரு முடிவுக்கு வருகிறோம். அது, ‘நமக்கு இவ்வளவுதான். இதற்குமேல் பேராசை கூடாது. நாம் யார் என்பதை மறந்து, ஒரேயடியாகப் பறக்கவா முடியும்?’ என்பன போன்ற முடிவுக்கு வருவோம். கணக்கு முடிந்த பிறகு அன்னை மிஞ்சும். அது மனத்திற்குத் தெம்பு தரும். அதுவே பாதுகாப்பு. அது நாளுக்கு நாள் உயர்வதும் தெரியும். சில சமயம் எல்லாம் முடிந்தபின் சிறு சந்தோஷம் வரும். மற்ற சமயங்களில் சிறு விரக்தி எழும். நாம் அன்னையை அந்த இடத்தில் சிறு சந்தோஷத்திற்குப் பதிலாக, விரக்திக்குப்

மனித உறவில் அச்சேவை நுழைந்தால் அது
தெய்வீக உறவாகிறது.

பதிலாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஏற்றுக் கொண்டதற்கு அடையாளம்,

- ‘அந்த இடத்தில்’ சந்தோஷம் துள்ளி எழும்.
- அப்படி எழும் சந்தோஷம் நாளுக்கு நாள் வளரும்.
- சந்தோஷம் அதிர்ஷ்டத்தை உட்கொண்டது.
- யோகம், பரம்பொருள், பிரம்மம் என்பதற்கு வாழ்வில் அதிர்ஷ்டம் எனப் பெயர்.
- அதிர்ஷ்டம் சித்திப்பது பிரம்மம் சித்திப்பதாகும்.

இரண்டு நாடுகளுக்கு இடையில் போர் மூண்டது. தன் சிறு படையை திரட்டிக் கொண்டு அடுத்த நாட்டைக் கப்பல்களில் அடைந்த தளபதி, தாங்கள் வந்த கப்பல்களை எரித்து விடும்படி கட்டளையிட்டான். ஹீர்கள் மிரண்டு செய்வதறியாது திகைத்தனர். தளபதியின் கட்டளையை மீற முடியாது. வந்த கப்பல்கள் தீயிடப்பட்டன. எரியும் கப்பல்களைக் காட்டிய தளபதி, நாம் தோற்றால் கப்பல்களில் ஏறித் தப்பி நம் நாட்டுக்குப் போய்விடலாம் என்ற எண்ணம் இனி உதவாது. எதிரியை ஜெயித்தே ஆக வேண்டும். இல்லை என்றால் எதிரியின் மன்னில் செத்து மடிய வேண்டும். நமக்கு வேறு வழியில்லை, ஆயத்தமாகுங்கள் என்று கூற போர் முனையை அடைந்தனர். ஆவேசத்துடன் போரிட்டு அப்போரில் வெற்றி பெற்றனர். அதன் பின்னுள்ள இரகசியம், ‘வேறு வழியில்லை என்ற பொழுது மனிதன் செயல்படுவான்’ என்பது. அப்படி வழியேதும் இல்லாத போது வெளிப்படுவது அவன் ஆத்மா. வாழ்வில் சத்தியத்தை அடைவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்ற ஞானம் பெற்றால் மனிதன் சத்தியத்தை நோக்கி விரைவான். பிரச்சனைகளை அகந்தைக்குரிய வழிகளில் தன் புத்திசாலித்தனத்தைக் கொண்டு தற்காலிகமாக தீர்த்துக் கொள்ளும் மனிதன், பிரச்சனைகள் புறத்தில் மறைந்தது போல் தோன்றினாலும், அகம் எதிர்மறையாக இருப்பதால் பொய்யை

சேவை உறவை புனிதமாக்கும்.

அடைகிறான். அவன் வாழ்வு முடிவில் தோல்வியைத் தழுவுகிறது.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸெலப் டிவைவனை மனிதகுல ஆர்வத்தில் தொடங்குகிறார். மனிதன் சிருஷ்டியில் இறைவன். சக்சிதானந்தம் ஐடமாக வடிவமைத்து ஐடத்திற்கு மனித உடலென்ற உருவமளித்து, அவ்வருவத்தினுள் உயிரையும், உயிரின் உள்ளே ஜோதியாகவும் இறைவன் தங்கி, சிருஷ்டியில் தான் மலர்வதை காண விழைவதே மனித வாழ்வின் புற உருவம். இறைவன் வெளிவரத் துடிப்பது ஆர்வமாக மனிதனில் வெளிப்படுகிறது. இவ்வார்வம் ஆர்வக் கணலாக மாறி காலம் காலமாக மனிதனை அக்னியாக வாட்டுகிறது. இறைவனே உள்ளிருப்பதால் புறத் தடைகள் அவனுக்கு ஒரு பொருட்டல்ல. தடையை மீறி, திரையை விலக்கி, இருளை அழித்து வாழ்வில் சுதந்திரத்தையும், உடலின் இருளை ஓளியாகவும், இதய கமலத்தை இறைவனின் இருப்பிடமாகவும் மாற்றி அமர வாழ்வை அமைக்கும் எழுச்சி அவனை மீறிக் கட்டுக்கடங்காமல் வெளிப்பட்டு உலகில் உலவுகிறது. மனிதகுல ஆர்வம் பலிக்கும் நேரம் இறைவன் வரும் தருணம். மனிதனின் ஆர்வம் உலகில் தெய்வீக வாழ்வு உண்டு என்பதை நிச்சயிப்பதாக உள்ளது. ஆர்வமே யோகத்தின் அடிப்படை என்பதால் முதல் அத்தியாயம் வரப்போகும் எல்லா அத்தியாயங்களுக்கும் அஸ்திவாரமாக அமைந்துள்ளதை நாம் காணலாம்.

அவனுடைய முதல் ஆர்வமான கடவுளை எடுத்துக் கொண்டால், கடவுள் என்பவரை மனிதன் தன்னைவிட எல்லா அம்சங்களிலும் சிறப்பை எய்திய ஒரு தெய்வீக மனிதனாக எண்ணுகிறான் என்பது பொருளாகிறது. கடவுள் உலகைப் படைத்தார் என்றால் மனிதனும் கடவுளும் வேறு வேறு என்றும், கடவுளே உலகமானார் என்றால் மனிதன் தன் சிறப்பான அம்சத்தில் கடவுள் என்றும் இது அர்த்தப்படுகிறது. மனிதனுக்கு அந்த உயர்ந்த அம்சம் இருப்பதாலேயே அவனுக்கு அதை

வலிந்து அச்சேவையை வழங்கினால் அதை உறிஞ்சி விட்டுத் தர ஏற்வார்கள்.

அடையும் ஆர்வம் உள்ளது என்பதை நாம் இங்கு கருத வேண்டும். மனிதன் உண்மையில் கடவுள் என்றால் இவ்வுலகில், வாழ்வில், அவனுடைய கடமை என்ன என்று நாம் சிந்திக்க வேண்டும்.

அடுத்த ஆர்வம் ஜோதி. ஞானமும் ஆனந்தமும் சேர்வதால் எழுவது ஜோதி. மனிதன் அறியாமையை வென்று அவன் வாழும் உலகைத் தாண்டி வதியும் பரம்பொருளை அறியும் அறிவைப் பெறுவது ஞானம். ஞானத்தால் ஜீவியம் விரிவதால் மனம் தன் குறுகிய நிலையை விட்டு பரந்த நிலையை அடைந்து ஆனந்தம் பெறுகிறது. ஞானமும் ஆனந்தமும் மனிதனை ஜோதி நிலைக்கு இட்டுச் செல்கின்றன.

அடுத்தது சுதந்திரம். இயந்திரமான புற, அக அத்தியாவசியங்களால் சூழப்பட்ட மனித வாழ்வு இவற்றிலிருந்து விடுபடுவது சுதந்திரம். இந்த அத்தியாவசியங்கள் அவனுடைய தாழ்ந்த கரணங்களுக்குத் தேவையே தவிர அவனுடைய ஜீவனுக்கு அவை இன்றியமையாதவை அல்ல. தாழ்ந்த குணங்களை அடையாளம் கண்டு அவற்றை ஜீவனோடு ஓரமைப்பாக மாற்றி அமைக்கும் வேலையே மனிதன் சுதந்திரம் பெறுவது.

முடிவானது அமரத்துவம். மரபு விலக்கிய வாழ்வை தெய்வீகம் எனப் போற்றியது போல், அவர்கள் விலக்கிய உடலைத் திருவருமாறும் ஒரு தெய்வீகக் கருவியாகக் கருதுவது ஸ்ரீ அரவிந்தரின் யோகம். தற்போது மரணத்தால் நிலை பெறும் வாழ்வு, மரணம் நீங்கி நிலை பெறும் தெய்வீக உடலில் தெய்வீக வாழ்வாவது இங்கு லட்சியம். இப்பரிணாமத்தில் வெளி வருவது சுத்திய ஜீவன்.

ஐடத்திலிருந்து வாழ்வு வெளி வந்தது உண்மையானால் வாழ்விலிருந்து மனம் வந்தது உண்மையானால் மனத்திலிருந்து சுத்திய ஜீவியம் வெளிவருவது நிச்சயம். இந்த பரிணாமத்தை நடத்த வேண்டிய கடமை பிரகிருதியின் கையில் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அதற்குக் காலம் நிச்சயிக்கப்படவில்லை.

மனிதனைப் புண்படுத்துவான். பொருளை மறப்பான்.

அது தன் போக்கில் பரிணாமத்தை நடத்த யுகாந்த காலம் ஆகலாம். அதை துரிதப்படுத்த அவதாரம் கொண்டவர் நம் தெய்வீக அன்னை. பகவானின் வரவு உலக வாழ்வில் இறைவன் வரும் தருணம் என்றால் அன்னையின் வரவு மனித வாழ்வில் இறை அருள் வரும் தருணம் எனலாம். மனித குலத்து ஆர்வம் உண்மையில் மானுட உருவம் தாங்கி உலகில் நம்மை வழி நடத்த வந்த நம் அன்னையின் ஆர்வம். இது அன்னையின் ஆர்வம் என்பதால் அது எந்தத் தடையையும் மீறும் வல்லமை கொண்டது.

இறைவனும், ஜோதியும், சுதந்திரமும், அமர வாழ்வும் ஆதிமனிதனிலிருந்து மனித குலத்திற்கு இலட்சியங்களாக அமைந்தன. ஆனால், அவன் தன் புறவாழ்வில் காண்பவை, தீய சக்தி, இருள், சிறைப்பாடு, மரணம் இவையே.

இம்முரண்பாடுகளை எவ்வாறு அவன் தன் வாழ்வின் உடன்பாடுகளாக மாற்றுவான்? மாற்றும் சக்தி அவனுக்கில்லை. ஆனால், அவற்றை உடன்பாடுகளாக அறியும் ஆர்வம் அச்சக்தியை அவனுக்குள் உற்பத்தி செய்யும். மனிதனைப் பொறுத்தவரையில் ஆர்வமே இறை சக்தியின் உற்பத்திக்கான சாதனம். ஆர்வம் எனில் எப்படிப்பட்ட ஆர்வம்? தனக்கென ஒரு வாழ்வை விழையும் தனிமனிதன் தனக்கு எனும் அகந்தையை விட்டு சமூகத்தை வழி நடத்தும் நாயகனாக திருவுருமாறும் ஆர்வம் அவனுள் அனைத்தையும் சாதிக்கும் ஆர்வம். சமூகக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் தன்னை வரையறை செய்வதை அனுமதிக்காத பெரும் ஆர்வம் அது.

ஆர்வத்தை மனிதன் ஆரம்பத்தில் ஆசைகளாக, தேவைகளாக அறிகிறான். ஆசை பூர்த்தியானால் வாழ்வு பூர்த்தி பெறும் என தப்புக் கணக்கு போடுகிறான். செயல்களைச் செய்வதால் தன் வாழ்வு முழுமையை எட்டும் என நினைக்கிறான். ஒரு சில செயல்களைச் செய்வதால் மட்டுமே மனித வாழ்க்கை முழுமையை எட்டிவிடாது. வாழ்வின் எல்லா நிலைகளிலும்,

சேவையைப் பெற்றவன் தவறாது ஊரு செய்வான்.

இது நடந்தால்தான் மனித வாழ்க்கை முழுமையடையும். குழந்தையாக இருக்கும் போது, ஒரு பொம்மை கிடைத்தால் என் வாழ்க்கை நிறைவடையும் என்று நினைக்கிறோம். அந்த பொம்மை கிடைத்த மூன்று நாட்களில் அது இனி தேவையில்லை என்ற எண்ணம் எழுந்து அது தூக்கியெறியப்பட்டுவிட்டது. அத்தேவை தீர்ந்தும் வாழ்க்கை முழுமையடையவில்லை எனக் காண்கிறோம். பள்ளியில் படித்தபோது தேர்வில் வெற்றி பெற்று விட்டால் வாழ்க்கை முழுமையடையும் என்று கருதுகிறோம். ஆனால் நாம் கண்டதென்ன? வெற்றி பெற்றும் எதுவும் நடக்கவில்லை. படித்து முடித்து விட்டால் வாழ்க்கை முழுமையடையும் என்று நினைக்கிறோம். படித்து முடித்த பின்னரும் தேவை தொடர்கிறது. முழுமை கிடைக்கவில்லை. சொந்தக்காலில் நிற்காவிட்டால் இந்தக் கல்வியால் என்ன பயன் என்று கருதுகிறோம். வேலை கிடைத்தும் அது முடியவில்லை. கழுதைபோல் உழைப்பதால் என்ன பயன் என்று எண்ணத் தொடங்குகிறோம். திருமணம் செய்து கொண்டால், வாழ்க்கை முழுமையடையும் என்று கருதுகிறோம். அது நடந்த பின்னும் தேவைகளின் பட்டியல்கள் குறையவில்லை. கொஞ்சம் வயதானபின் மகளைத் திருமணம் செய்து கொடுத்துவிட்டால், வாழ்க்கை முழுமையடைந்துவிடும் என்ற எண்ணம் எழுகிறது. ஆனால் மகளைத் திருமணம் செய்து கொடுத்ததும் வேறு தொல்லைகள் ஆரம்பமாகின்றன. இது இப்படியே தொடர்கிறது. என்ன செயல் செய்தாலும், வாழ்க்கை முழுமையடைவதில்லை.

ஏனென்றால் செயல்களால் வாழ்க்கை முழுமை பெறாது. மனிதனின் அகம் முழுமை அடைந்துவிட்டால், அங்கே ஆசைகள் மற்றும் செயல்களுக்கான அவசியம் இருக்காது. மனம் முழுமை பெறும் போதுதான் வாழ்க்கை முழுமை பெறும்.

(தொடரும்)

ஏக்ஜிஜிஷன்

காப்பாற்றிய திருடனை, தன்னைக் காக்கக் கொலை செய்ய வேண்டும்.

அன்பர் அனுபவம்

என் வருமானத்தை இரட்டிப்பாக்கிய அனுபவம்

‘எல்லா நேர்மையான பிரார்த்தனைகளுக்கும் பதில் இருக்கிறது’ என்று அன்னை கூறுகிறார். இது என் வாழ்க்கையில் பல முறை அனுபவித்த உண்மை. அதில் ஒரு அனுபவத்தை அன்பர்களோடு பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

‘எவரும் தம் இன்றைய வருமானத்தை 10 மடங்காக்கலாம். குறைந்தது இருமடங்காக்கலாம்’ என்று ஸ்ரீ கர்மயோகி கூறிய வார்த்தைகளையும் என் இந்த அனுபவம் நிருபிக்கிறது.

அது பிப்ரவரி 2002-ஆம் ஆண்டு. நாங்கள் அப்போது டெல்லியில் வசித்தோம். எங்கள் திருமணத்திற்கு மூன்று ஆண்டுகள் ஆகி, ஒரு ஆண் குழந்தையும் பிறந்து இருந்தான்.

என் மகனுக்கு 8 மாத வயதாக இருந்தபோது, என் கணவர் தனது வேலையில் பிரச்சனைகளை எதிர்கொண்டார். நானும் வேலை செய்து கொண்டிருந்தேன். ஆனால், டெல்லி போன்ற விலையுயர்ந்த நகரத்தில் ஒரு நபரின் சம்பளத்துடன் குடும்பத்தை நடத்துவது கடினம். மேலும், எங்களிடம் அதிக சேமிப்பும் இல்லை. அவர் தனது வேலையை இழப்பார் என்று நாங்கள் மிகவும் கவலைப்பட்டோம்.

எங்கள் அச்சங்கள் உண்மையானது. மார்ச் 2002-இல் அவர் தனது வேலையை இழந்தார். நான் என் பெற்றோரிடம் பணம் கேட்க விரும்பவில்லை. என் கணவரும் தனது பெற்றோரிடம் கேட்க விரும்பவில்லை.

இந்தப் பிரச்சனை என் எங்களுக்கு வந்தது என்று நான் ஆச்சரியப்பட்டேன். ஆனால் ‘பிரச்சனைகள் வாய்ப்புகள்’ என்று ஸ்ரீ கர்மயோகி அவர்கள் சொன்னதை நான் முழுமையாக நம்பினேன்.

சமூகம் பாதுகாக்குமிடத்தில் மனிதன் தன்னைக் காப்பாற்ற வேண்டிய அவசியமில்லை.

நான் அன்னை மீது எனக்கு உள்ள நம்பிக்கையை விட்டுவிடவில்லை. எங்களுக்கு உதவவும், எங்கள் சுயமரியாதையை இழக்காமல் இருக்கவும் நான் மனப்பூர்வமாக பிரார்த்தனை செய்தேன்.

என் நேர்மையான அழைப்பு அன்னையை அடைந்திருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் சிறிது நாட்களிலேயே மிகவும் பிரபலமான ஒரு நிறுவனம் எனக்குரிய வேலையில் தங்கள் சென்னை நிறுவனத்திற்குப் புதிய நபர்களைத் தேர்வு செய்ய டெல்லி வந்தது. என் மீது மிகுந்த நல்லெண்ணை கொண்டத், எனது தற்போதைய நெருக்கடியை அறிந்த ஒரு நண்பர், இந்த வாய்ப்பைப் பற்றி என்னிடம் கூறினார்.

அவர் என்னைச் சென்று அவர்களைச் சந்திக்கக் கொண்னார். அவர்கள் தங்கள் சென்னை அலுவலகத்திற்கு கிட்டத்தட்ட இரு மடங்கு சம்பளத்துடன் ஆட்களைப் பணியமர்த்த இருப்பதாக கூறினார். எனக்கு இந்த வேலை கிடைத்தால் என்னால் சென்னையில் சென்று வாழ முடியும். என் பெற்றோர்கள் ஏற்கனவே சென்னையில் இருப்பதால் என் மகனை அவர்கள் கவனிப்பில் விட்டு விட்டு நான் வேலைக்குச் செல்ல முடியும் என்றும் அவர் கூறினார்.

என் கணவருக்கும் அவருக்கு உரிய துறையில் அங்கு நல்ல வேலை கிடைக்கும் என்றும் அவர் கூறினார். எனக்கு இந்த வேலை கிடைத்தால் என் பிரச்சனைகள் தீரும் என்று நான் உணர்ந்தேன். மேலும், நான் சென்னை வந்தால் அங்கிருக்கும் தியான் மையம் மற்றும் பாண்டிச்சேரி போய் வரும் என் விருப்பமும் பூர்த்தி ஆகும் என நினைத்தேன்.

அன்னை எனக்கு இந்த வாய்ப்பை அளித்திருக்கிறார் என்று நான் நம்பினேன். எனவே அன்னைமீது நம்பிக்கை வைத்து இந்த வேலைக்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்தேன்.

உயர்ந்த சமூகத்தின் உயர்ந்த முத்திரை.

எங்களை வேலைக்கு அமர்த்த வந்த இந்த நிறுவனத்திற்கு சொந்தமான டெல்லியில் உள்ள ஒரு பிரபலமான ஐந்து நட்சத்திர ஹோட்டலில் நேர்காணலுக்கு சென்றேன். நான் அங்கு சென்றபோது ஒரு பெரிய வரிசை மற்றும் பலர் இருப்பதைக் கண்டேன். பல போட்டியாளர்கள் இருந்ததால் எனக்கு வேலை கிடைக்காது என்று நான் கவலைப்பட்டேன். ஆனால் நான் அன்னையிடம் பிரார்த்தனை செய்து, நேர்காணல் நன்றாக செய்ய தெரியம் அளிக்குமாறு கேட்டேன்.

அவரது கருணையால், நேர்காணல் நன்றாக நடந்தது. சில நாட்களில் அவர்கள் என்னை அழைத்து நான் வேலைக்கு அமர்த்தப்படுகிறேன் என்று கூறினார்கள். சம்பளம் நான் இப்போது பெறும் சம்பளத்தை விட இரண்டு மடங்கு! அவர்கள் ஜான் 2002-இல் சேருமாறு என்னிடம் கேட்டார்கள். என்கணவருக்கும் சென்னையில் ஒரு பிரபலமான நிறுவனத்தில் ஜான் 2002-இல் வேலை கிடைத்தது.

அன்னை மீது எனக்கு உள்ள நம்பிக்கை மூலமும், ஸ்ரீ கர்மயோகி அவர்களின் ஆசியுடனும் சரியாக மூன்று மாதங்களில் எங்கள் வருமானம் மூன்று மடங்காக மாறியது.

இந்த அனுபவத்தை நான் ஒருபோதும் மறக்கமாட்டேன். அன்னை மற்றும் ஸ்ரீ கர்மயோகி அவர்களின் வழிகாட்டுதலுக்கு நான் நன்றி கூறுகிறேன். இது அன்னை மீது என் நம்பிக்கையை அதிகரிக்கவும் உதவியது. எனக்கு உதவுவதற்காக மனித வடிவத்தில் எனக்கு அன்னை தூதராக வந்து உதவிய நண்பருக்கும் நான் நன்றியுள்ளவாக இருக்க கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

நாம் அன்னையை அழைக்கும்போது அன்னை ஒருபோதும் நம்மைக் கைவிடுவதில்லை. எதுவும் இல்லாதபோது அன்னை நமக்கு உதவ புதிய வாய்ப்புகளை உருவாக்குகிறார். இது என் உள்ளம் உணர்ந்த அனுபவம்.

ஒழிஷலை

அறிவை நாடும் 'நன்றியறிதல்'.

அன்னை இலக்கியம்

இல. சுந்தரி

தமிழ்மொழி செய்த தவப்பயனோ! அன்றி, வடமொழி செய்த தவப்பயனோ! அறியேன். முன்னோர்கள் ஈட்டிவைத்த பொக்கிஷமாம் பக்திப் பனுவல்களை இறைமை தோய்ந்த இன்குரலில் பாடிப் பரவசப்படுத்த, நானும் கேட்பதற்குப் புண்ணியம் செய்தேனோ! கேட்டதனால் ஆனந்தப் பேரவைகள் ஆர்ப்பரித்துக் கண்டத்தை அகண்டமாக்கும் அற்புதம் கண்டேன். நன்றி அன்னையே!

இறைமையை இன்குரலாய்ப் பெற்று இசையுலகையானும் இசையரசி (கலைமாமணி திருமதி காயத்ரி கிரீஷ்) அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்த, இக்கதையை ஸ்ரீ அன்னை, ஸ்ரீ அரவிந்தர், ஸ்ரீ கர்மயோகி அவர்களின் பொற்பாதங்களில் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

★ ★ ★

அழைத்தால் வருவாள்

பாண்டிச்சேரி அராவிந்தாஸ்ரமம். பால்கனி தரிசனம் காணக் குவிந்த பக்த கோடிகள். (நாமும் அதில் கலந்து கொள்வோம்) அத்தனை பேர் பிரார்த்தனைகளையும் ஒரே நேரத்தில் ஏற்கிறாள் அன்னை பராசக்தி, நம் அவதார நாயகி. இங்கே நம் கதைக்குத் தொடர்பான இரண்டு பக்தர்களின் பிரார்த்தனையை நாம் கருதுவோம். ஒருவர் பிள்ளை வரம் வேண்டி நின்றார். ஒருவர் இசை மேதையான தாம் தம் இசையைப் பெற்றுக் கொள்ள ஒரு வாரிச வேண்டி நின்றார். பிரார்த்தனை பலித்ததா? அது தொடர்பான நிகழ்ச்சியையே இங்குக் கதையாகக் காணப் போகிறோம்.

கனவில் பக்தருக்கு அன்னை காட்சி தருகிறார். ஆனந்தப் பரவசமாகி வணங்குகிறார். “உன் பிள்ளை வரம் நிறைவேறும். அதை அர்ப்பணிப்பாகத் தருவாயா?” என்கிறார் அன்னை. “நிச்சயம் தருவேன் அன்னையே. அது என் பாக்யம்” என்கிறார். “பாசத்தால் தர மறுக்க மாட்டாயல்லவா?” என்கிறார் அன்னை. “உம்மைவிடப் பாசம் பெரிதல்ல அன்னையே” என்கிறார்

சேவைக்குப் பலன் துரோகம்.

பக்தர். லீலையைத் தொடங்கி வைத்துப் புன்முறவுவுடன் மறைந்துவிட்டார் அன்னை. தரிசனம் கண்ட பக்தர் மெய் சிலிர்த்து எழுந்து விட்டார். “ஆகா அன்னையா தரிசனம் தந்தார்” என்று சிலிர்க்கிறார். விழித்துக் கொண்ட மனைவி “என்னாயிற்று? என் எழுந்து விட்டோ?” என்கிறாள். அவளிடம் தம் கனவைக் கூறினார். “என்ன சொல்கிறீர்? கொடுத்த குழந்தையை அவரே கேட்பாரா? என் மனம் இடம் தருமா?” என்றாள் மனைவி. “அன்னையிடம் அர்ப்பணிப்பது பெரும் பேறு. பெருகும் என்பதும் உண்மை” என்றார் பக்தர்.

மற்றவர் இசை மேதை. ஸ்ரீ அரவிந்தரைப் பக்தி செய்யவர். விஸ்வாமித்திரரின் காயத்ரி உபாசனையை விட்டுவிட்டு ஸ்ரீ அரவிந்த காயத்ரியை உபாசிப்பவர். இவர் கனவில் ஸ்ரீ அன்னை வந்தார். “நீ கேட்ட வரம் தந்தேன். உன்னைத் தேடி காயத்ரி வருவாள். கண்டுகொள்” என்று கூறி மறைந்தார்.

முதல் பக்தரின் மனைவிக்கு ஒரே பிரசவத்தில் இரட்டை குழந்தைகள் பிறந்தன. ஒன்று பெண். மற்றது ஆண். அன்புடன் வளர்த்தனர். தனியார் கம்பெணியில் சிறிய வருவாயில் பெரிய ஆசைகள் பட முடியாத நிலை.

அன்று T.V-யில் M.S. அவர்களின் பிறந்த நாள் சிறப்பு நிகழ்ச்சியாக எம்.எஸ் அவர்களின் பால பருவம் தொடங்கிய இசைப்பயணம் கூறப்பட்டது. குழந்தை மீரா தாத்தாவின் மடியிலமர்ந்து பிருந்தாவனத்து கோஸ்வாமிகள் கொண்டு வந்த கிருஷ்ண விக்ரக்த்தைப் பார்த்து பக்தர்களோடு பாடும் காட்சி. இக்குழந்தைகளின் பெற்றோர் அதை ரசித்துக் கொண்டிருந்த போது மகள் பாலசரஸ்வதி எட்டு வயது சிறுமி ஒடிவந்து அம்மாவின் மடியில் அமர்ந்து கண்ணிமைக்காமல் பார்க்கிறாள். நிகழ்ச்சி முடிந்து விட்டது. எல்லோரும் எழுந்து சென்று விட்டனர். அவரவர் வேலையாக இருந்த போது சற்றுமுன் கேட்ட பாடல்களைச் சிறிதும் பிறழாது அத்தனை அழகாகப் பாடுவது யார் என்று பெற்றோர் வெளியே வந்து பார்த்த போது தமிழிடன் பல்லாங்குழி விளையாடிக் கொண்டே பாலாதான்

அழியா இலக்கியம் அழியா உணர்வைத் தரும்.

பாடுகிறாள். பெற்றோர்க்கு ஒரே மகிழ்ச்சி. “எத்தனை சங்கீத ஞானம் இவருக்கு! பாட்டுக் கற்றுக் கொடுத்தால் பெரிய பாடகி ஆகி விடுவாள்” என்றாள் அம்மா. “பெரிய ஆசையெல்லாம் படாதே. குறையில்லாமல் உணவு, உடை கொடுத்து வளர்க்கவே வசதி போதவில்லை. அவருக்குப் பாட வருகிறது. பாடட்டும்” என்று அப்பா முடித்து விட்டார். ஒன்றும் அறியாத சிறுமி அவள். கவலையின்றி காதில் கேட்கும் பாடல்களையெல்லாம் அப்படியே பாடி விடுகிறாள். அவருக்கு எதிர்பார்ப்பு ஒன்றும் இல்லை. அம்மாவுக்குத்தான் அவளை இசை பள்ளியில் சேர்க்க ஆசை. அதற்கும் பணப்பற்றாக்குறை.

வீட்டிற்கு வருபவர்கள் யாவரும் இவளைப் பாடச் சொல்லி கேட்டுவிட்டுப் போகிறார்கள். மூன்றாம் வகுப்புதான் படிக்கிறாள். பணச் செலவில்லாத ஏழை பள்ளிக்கூடம். இதே கான்வென்ட் என்றால் விருப்பப் பாடமாக இசை கற்கலாம். பள்ளிக்கூட காலை நேர வழிபாட்டுப் பாடல் பாடுவாள். இவள் ஒரு நாள் பள்ளிக்கு வரவில்லை என்றால் இவள் பாடல் இல்லாத குறையை எல்லோரும் உணருவர். “நீ என் பாட்டுக் கற்றுக் கொள்ளவில்லை?” என்று கேட்பவர்களுக்கு “என் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். கேட்கும் பாட்டை அப்படியே பாடுவேனே” என்று கள்ளமின்றி சொல்வாள். நாளுக்கு நாள் இவள் பாட்டுத் திறமை வளர்ந்தது. ஓரிரு குருமார்களிடம் கேட்ட போது கொஞ்சநாள் போகட்டும் என்று தட்டிக் கழித்து விட்டனர். பெற்றோர் மனம் நொந்தனர்.

ஒருநாள் திருவையாற்றில் தியாக பிரம்ம ஆராதனை விழாப்பற்றி ஒரு செய்தியை இவள் தந்தை அறிந்து குழந்தையை அங்கு அழைத்துப் போக ஆசைப்பட்டார். எதைக் கேட்டாலும் அநாயசமாகப் பாடி விடுகிறாள். அங்கு ஆராதனை விழாவில் எத்தனை இசைக் கலைஞர்கள் பாடுவார்கள். குழந்தை அதைப் பார்க்க வேண்டும் என்று இவருக்குத் தோன்றியது. “மீனா! நாளை ஆராதனை விழாவிற்குக் குழந்தைகளுடன் சென்று வருவோம்” என்றார் மனைவியிடம். “நீங்கள் அவளை

உள்ளத்தைத் தொடுவது உயிருக்கு உயிரானது.

அழைத்துப் போய் வாருங்கள். இவனுக்கு நாளை ‘ஸ்கெள்ட்’ உண்டாம். நான்தான் அவனைப் பள்ளியில் கொண்டு விட்டு அழைத்து வரவேண்டும்” என்றாள். “சரி நானே அழைத்துப் போகிறேன்” என்றார்.

ஆராதனை விழாப் பந்தல் கண்ணைக் கவர்ந்தது. மொழி, இன பேதம் ஏதுமற்ற நாதபிரம்மத்தை உபாசனை செய்யும் இசைக் கலைஞர்கள் குவிந்திருந்தனர். இசை ஆர்வமிக்க ஆர்வலர்களும் கூடியிருந்தனர். கூட்டத்தில் குழந்தை தொலைந்து விட்டாலும் கண்டறிய முடியாத கூட்டம். இசையும், பக்தியும் இணைந்து மணக்கும் கூட்டம். மேடையில் அன்றைய நிகழ்ச்சியின் தலைவர் நடுவில், அவரை அடுத்தும், சூழ்ந்தும் பிரபல கலைஞர்கள். இசை வெள்ளாம் பாய்ந்து கூட்டத்தை மூழ்கடித்த நேரம் நம் கதாநாயகி (என் அவதார நாயகியே கூட) தம் கையை இறுகப் பற்றிய தந்தையின் பிடியிலிருந்து மெல்ல விடுபட்டாள். உணர்ச்சிப் பெருக்கில் மூழ்கிய தந்தையார் அதனை உணரவேயில்லை. முன்னால் உள்ள கூட்டம் பின்னால் உள்ளவர்க்கு மேடையில் உள்ள வர்களை மறைத்தது. இசை வெள்ள மோதிருவையாற்றையே மூழ்கடித்தது. இந்திலையில் நம் கதாநாயகி பாலசரஸ்வதி மனித வெள்ளத்தை மெல்ல நீந்திக் கடந்து இசை நிகழ்ச்சியின் தலைவர், விருதுகள், பட்டங்கள், பதவிகளால் நிறைந்தவர், கலைஞர்களின் வழிபடு தெய்வம் போன்றவர் வீற்றிருந்த இடத்திற்கே வந்து விட்டாள். அவரைப் பார்த்துப் புன்னகைக்கிறாள். கம்பர் வாக்கைக் காக்க வந்த கலைவாணி என்முன் வந்தானோ! என்று சிலிர்க்கிறார். எல்லோரும் பாடுவதைக் கேட்டு இழை பிசகாமல் சுருதிலயத்தோடு பாடி அவரை அதிர வைக்கிறாள். பல காலம் பாடிப் பாடிப் பயின்று தவமிருந்து கற்ற இசையை எட்டே வயதான இந்தச் சிறுமி அநாயாசமாய் பாடி கூட்டத்தை அசத்துகிறாள். இசை மேதையை அசத்துகிறாள்.

அன்னையின் உருவம் யோகியின் முச்சு

கங்காதரன் குழந்தையைச் சைகையால் மெல்ல அழைத்துத் தம்மடியில் ஒலி பெருக்கியின் முன் அமர்த்திக் கொள்கிறார். அவள் காதில் மெல்ல, ‘பாடு’ என்கிறார். முதலில் நீங்கள் பாடுங்கள் என்று மெல்ல அதிராமல் கூறுகிறாள். அவர் பாட அதே வரியை அடுத்த கட்டத்தில் உயர்த்திப் பாடி சபையோர் ஆர்வத்தைக் கூட்டுகிறாள். தாம் அவர் அருகே செல்லவும் தயங்கும் இசை வல்லுநர்கள் முன்னால், அவர் மடியிலேயே அமர்ந்து அவரையே விஞ்சும் இந்தக் கலையாசி யார்? இசைக் கலைஞர்கள் வியந்தனர். கூட்டம் மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் செய்தது. இவள் தந்தை வெளியே கூட்டத்தில் இவளைத் தேடிக் கொண்டிருந்தார்.

விழா நிறைவுற்றுக் கூட்டம் கலைந்தது. இவர் ‘தம் மகளைக் காணவில்லை’ என்று கூறிக் கலங்கினார். ஒலி பெருக்கி அமைப்பாளர், ‘சிறுமி பால சரஸ்வதியை அவள் தந்தை தேடுகிறார். எங்கிருந்தாலும் இங்கு வருக’ என்று ஒலிக்கிறார்.

விழாத் தலைவருக்கு மாலை மரியாதை செய்யப்படுகிறது. மாலையை வாங்கி பாலாவின் கழுத்தில் போடுகிறார். கள்ளமில்லாமல் குழந்தை புன்னகை செய்கிறாள். ‘காயத்ரி வருவாள் கண்டுகொள்’ என்று பூர்வை அன்னை கனவில் கூறிய காயத்ரி இவள் தானோ! என்று சிலிர்க்கிறார் இசை மேதை. ‘உன் பேரேன்னம்மா?’ என்று கனிவுடன் கேட்க, ‘பால சரஸ்வதி’ என்கிறாள். அவள் குரல் நயமும், விழி அழகும் அவளை நமஸ்கரிக்கத் தோன்றுகிறது. “நீ யாருடன் வந்தாய்?” என்கிறார். “அப்பாவுடன்” என்கிறாள்.

அதற்குள் ஒருவர் ஓடிவந்து “இந்தக் குழந்தையை இவள் அப்பா தேடுகிறார்” என்றார். இசை மேதை, “அவரை இங்கே அழைத்து வா” என்று கூறிவிட்டு “நீ யாரிடம் பாட்டுக் கற்றுக் கொள்கிறாய்?” என்று பிரியமுடன் கேட்கிறார். அவளோ புன்னகை மாறாத முகத்துடன், “ஏன் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்? நானே பாடுவேனே” என்று மிக இயல்பாய்ச் சொல்கிறாள். கள்ளமில்லாச் சிறுமியின் அந்தச் சொல் “நானே

நிறந்தரமான ஆபத்து நிறந்தரமாக நினைவால் விலகுவது, விலகும்.

கலைவாணி அல்லவா” என்று அவருக்குத் தோன்றியது. கலைவாணிக்குக் கற்பிப்பவர் யார்!

அவள் தந்தை அங்கு அழைத்து வரப்பட்டார். “உங்கள் மகளா இவள்?” என்ற இசைமேதையின் கேள்விக்குப் பணிவாய் பதில் கூறிய தந்தை “‘மன்னிக்க வேண்டும் கூட்டத்தில் குழந்தையைக் கை நழுவ விட்டுவிட்டேன்’ என்றார். “யாரிடம் இசைப்பயிற்சி? நன்றாகப் பாடுகிறானே” என்றார் இசை மேதை.

“இல்லை சுவாமி. யாரிடமும் கற்கவில்லை. அவளே எதைக் கேட்டாலும் அப்படியே பாடி விடுகிறாள். அவளை இங்கு ஆர்வத்தோடு அழைத்து வந்தேன். நான் யாரிடம் சென்று கேட்டாலும் கொஞ்ச நாள் போகட்டும் என்று சொல்லி-விடுகிறார்கள்” என்றார் சோகமாக.

“கவலை வேண்டாம். நானை காலை பத்து மணிக்கு குழந்தையை அழைத்துக் கொண்டு நம் அகத்திற்கு வாருங்கள். கார் அனுப்புகிறேன்” என்கிறார்.

“அப்படியே செய்கிறேன் சுவாமி” என்று நன்றியுடன் கை கூப்புகிறார்.

“அம்மா குழந்தே காயத்ரீ இந்தப் பெரியப்பா அகத்திற்கு வருகிறாயா?” என்று கனிவாய்க் கேட்கிறார்.

“வறேன் பெரீப்பா” என்கிறாள் குழந்தை. அத்துடன், “பெரீப்பா நான் பால சரஸ்வதி என் பேர் காயத்ரி இல்லை” என்கிறாள்.

அவரும் சளைக்காமல், “அது உன் அப்பா வைத்த பெயர். இது உன் பெரியப்பா உனக்கு வைத்த பெயர்” என்கிறார்.

“அப்ப சரி பெரிப்பா. எனக்கு ரெண்டு பேரூரும் பிடிக்கும்” என்கிறாள்.

வீட்டிற்கு வந்தது முதல் சபையில் குழந்தை அவர் முன் வந்து புன்னகைத்தது, பாடி அசத்தியது யாவும் தோன்றிய வண்ணம் இருக்க, சிந்தனையோடு உட்கார்ந்துவிட்டார்.

ஆபத்தை விலக்கும் நல்லெண்ணம்.

இவர் மனைவி விசாலம், “யாவும் நன்றாக நடந்ததா? ஏதோ சிந்தனையாகவே இருக்கிறீர்களே” என்று கேட்க, “ஆமாம் விசாலம் இன்று நடந்ததை நினைத்தால் ஒரே வியப்பு”. நடந்ததைக் கூறுகிறார். “அந்தக் குழந்தை சங்கீதம் கற்றுக் கொள்ளாமலே இத்தனையாண்டு தவமாய்த் தவமிருந்து கற்ற என் விதவத்தைத் தாண்டிவிட்டாள். அவள் எனக்கு அந்தப் பராசக்தி அன்னை கனவில் வந்து கூறிய காயத்ரியாய்த் தெரிகிறாள். நமக்குப் பிள்ளை பாக்யம் இல்லை என்று நான் வருந்தியதில்லை. ஆனால், என் இசைச் செல்வத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள வாரிசு இல்லையே என்றுதான் வருந்தினேன். அந்தக் குழந்தையின் குரலில் ஒரு கம்பீரமும் தெய்வ சக்தியும் இருப்பதை என்னால் உணர முடிகிறது. என் இசைச் செல்வத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள ஏற்ற வாரிசு அவள்தான். சரி. நானை காலை பத்து மணிக்கு வருவாள் பார் என் அரவிந்த காயத்ரியை” என்று கூறி எழுந்து சென்று விட்டார்.

நடந்தவற்றைக் கேட்ட பாலாவின் அம்மா, “என் மகள் அதிர்ஷ்டக்காரி. நானை நானும் வருகிறேன்” என்றாள். “அவர், குழந்தையைத் தான் அழைத்து வரச் சொன்னார். நீ வேறொரு நாள் வரலாம்” என்று முடித்துவிட்டார்.

மறுநாள் காலை கார் வந்ததும், “அம்மா என்னை பெரியப்பா வரச் சொன்னார், அதுக்காகப் போகிறேன்” என்று கூறி காரில் ஏறிக் கொண்டாள்.

அங்கு அவர் வீட்டிலோ இவளை எதிர்பார்த்து இசை மேதையும், அவர் மனைவியும் வாசலிலேயே காத்திருந்தனர். காரைவிட்டு இறங்கிய குழந்தை கள்ளமில்லா மலர்ச்சியுடன் நீண்ட நாள் பழகியவள் போல் ‘பெரீப்பா’ என்று ஒடி வந்து அவரைக் கட்டிக் கொண்டாள். அவர் மனைவிக்கு மிகவும் ஆச்சரியமாய் இருந்தது. அவரைச் சற்றுத் தொலைவில் நின்றுதான் யாரும் பேச முடியும். இத்தனை உரிமையுடன் ஒடி வந்து கட்டிக் கொண்டது ஏதோ ஜென்மாந்திர பந்தம்

சரணம் செய்ய அவை நமக்குப்பட்டாக இருக்க வேண்டும்.

என்பார்களே அதுவோ! “விசாலம்! இவள்தான் நம் காயத்ரி” என்கிறார் மனைவியிடம். “இவள்தான் உன் பெரியம்மா” என்று மனைவியை அறிமுகம் செய்கிறார். “வாடா கண்ணு” என்று அவள் அழைக்கிறாள். இவள் தந்தை மகிழ்ந்து நிற்கிறார்.

“அட்டா உள்ளே வாங்கோ. உங்களிடம் பேச வேண்டும்” என்றார் இசை மேதை. அதற்குள் குழந்தையுடன் உள்ளே சென்ற அவர் மனைவி காப்பி கொண்டு வந்து உபசரித்தாள்.

“எப்படிக் கேட்பது என்று தயக்கமாய் இருக்கிறது. இவள் அரிய சங்கீத ஞானத்துடன் பிறந்திருக்கிறாள். நான் சங்கீத பொக்கிஷத்தை வாரிசு இன்றிச் சுமக்கிறேன். நீங்கள் மனம் வைத்தால் அவளை நான் இசையுலகிற்கு அரசியாக மகுடம் சூட்டிவிடுவேன்” என்றார் இசை மேதை.

“நீங்கள் அவளை இசை வாரிசாக ஏற்பது என் பாக்யம்” என்றார் அவள் தந்தை.

“அதற்கு நீங்கள் அவளை என்னிடம் அர்ப்பணித்து விடவேண்டும். அப்போதுதான் அவளைப் பூரணமாய்த் தயாரிக்க முடியும். இதைச் சொல்ல மிகவும் தயக்கமாயிருக்கிறது. நீங்கள் அவளை வந்து பார்க்கத் தடை இல்லை. ஆனால், அழைத்துப் போகக்கூடாது. இது நான் அவள் மீது வைக்கும் பாசம் இல்லை. இசையுலகிற்கு என் கடமை மீதுள்ள அக்கறை” என்றார் இசை மேதை.

“கவலை வேண்டாம் உங்களுக்கு. அவள் இங்கிருக்கச் சம்மதித்தால் நான் மறுக்கவில்லை. பூர்ணமாய்த் தயாரிக்க முடியும். இதைச் சொல்ல மிகவும் தயக்கமாயிருக்கிறது. நீங்கள் அவளை வந்து பார்க்கத் தடை இல்லை. ஆனால், அழைத்துப் போகக்கூடாது. இது நான் அவள் மீது வைக்கும் பாசம் இல்லை. இசையுலகிற்கு என் கடமை மீதுள்ள அக்கறை” என்றார்.

எனக்கும் பூர்ணமாய்த் தயாரிக்க முடியும். அவள் இங்கிருக்கச் சம்மதித்தால் நான் மறுக்கவில்லை. பூர்ணமாய்த் தயாரிக்க முடியும். இதைச் சொல்ல மிகவும் தயக்கமாயிருக்கிறது. நீங்கள் அவளை வந்து பார்க்கத் தடை இல்லை. ஆனால், அழைத்துப் போகக்கூடாது. இது நான் அவள் மீது வைக்கும் பாசம் இல்லை. இசையுலகிற்கு என் கடமை மீதுள்ள அக்கறை” என்றார்.

நமக்கு உப்பத்தையே சரண் செய்ய முடியும்.

வீட்டிற்கு வந்தவரிடம் பாலாவைக் கேட்டு சண்டையிட்டாள் தாய். “உனக்கு ஒரு பாலாவை அன்னை தருவார். அவருக்களித்து வாக்கை நான் நிறைவேற்றி விட்டேன்” என்றார் இவர்.

எம்.எஸ் என்ற இசையரசியின் நூற்றாண்டைக் கொண்டாடும் முகமாக இசைப் பிரியர்கள், பிரபல சபாக்காரர்கள் கூடி புதிய இளம் இசைக் கலைஞர்களைத் தங்கள் செலவில் அரங்கேற்ற பத்து நாட்கள் நிகழ்ச்சி ஏற்பாட்டுடன், அரங்கேற்றம் பெற இருப்பவர்கள் பெயர் பதிவு செய்து கொள்ள அறிவிப்பும் வெளியிட்டனர். பெற்றோர்கள் தத்தம் குழந்தைகளின் பெயர்களைப் பதிவு செய்து கொண்டனர். எத்தனை இளம் பாடகர்கள். யாவரும் அவரவர் திறமைகளை வெளிப்படுத்த தயாராகிக் கொண்டிருந்தனர். கங்காதாரன் காயத்ரியை அரங்கேற்றத்திற்குப் பெயர் பதிவு செய்யவில்லை. சபாக்காரர்கள் அவர் வீட்டிற்குப் படையெடுத்தனர். வரவேற்று உபசரித்தார். யாவரும் ஒரே மனநிலையில், தங்கள் சிஷ்டையை என் பெயர் பதிவு செய்யவில்லை. அக்குழந்தையின் வரவை எதிர்பார்த்துக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று ஆர்வத்துடன் கேட்டனர்.

அவர் சிரித்துக் கொண்டே, “நான் இன்னும் பயிற்சியே தொடங்கவில்லையே” என்றார்.

“என்ன சொல்கிறீர்கள்?” என்று வியப்புடன் கேட்டனர்.

“சற்று இருங்கள். நீங்களே புரிந்து கொள்வீர்கள்” என்று கூறி, “அம்மா காயத்ரீ” என்றழைக்கிறார். பின்புறம் விளையாடிக் கொண்டிருந்த குழந்தை, “பெரீப்பா கூப்பிட்டர்களா?” என்று ஒடி வருகிறான்.

“நேற்று ஒரு பாட்டுப் பாடினேனே” என்று லேசாக ஒரு ஸ்வரம் பாடினார்.

“தப்பு தப்பு பெரீப்பா. அப்படியில்ல” என்று ஸ்வர சுத்தமாய் ஆலாபனை செய்கிறாள்.

நமக்கு உப்பத்தைச் சரண் செய்ய முடியாது.

“சரி சரி இனிமேல் நான் சரியாய்ப் பாடுகிறேன். நீ போய் விளையாடு” என்று அனுப்பி வைத்தார்.

“கேட்டார்களா? அவள் என்னிடம் கற்க வரவில்லை. எனக்குக் கற்பிக்க வந்தவள். ராகத்தின் பெயரும் தாளத்தின் பெயரும் தெரிந்தால் போதாது. அது வெறும் சம்பிரதாயம். அவள் அதற்கு அப்பாறப்பட்டவள்” என்று உருக்கமாக நெகிழ்ந்து கூறினார்.

“பத்தாம் நாள் நிறைவு விழாவில் அவளே எங்கள் சிறப்பு விருந்தாளி. தாங்கள் அவசியம் அவளை அழைத்து வர வேண்டும்” என்று வற்புறுத்திக் கேட்டனர் வந்தவர்கள்.

ஓப்புக் கொண்டார்.

குறிப்பிட்ட நாள் தொடங்கி பத்து நாட்கள் இளம் பாடகர்கள் அரங்கில் விதம் விதமாகப் பாடி சபையோரை மகிழ்வித்தனர். இசை மேதை கங்காதரன் தன் மனைவி மற்றும் காயத்ரியுடன் அவள் பெற்றோர்களையும் தினமும் அரங்கேற்ற விழாவிற்கு அழைத்து வந்து அரங்கேறிய குழந்தைகளை ஆசிர்வதித்துக் கொண்டிருந்தார். சபையோர் அனைவரும் காயத்ரியின் அரங்கேற்றம் குறித்து எதிர்பார்த்த வண்ணம் இருந்தனர். பத்தாம் நாள் நிறைவு நிகழ்ச்சி முடிவில் அனைவரும் எதிர்பார்த்த காயத்ரியின் பாடல் நிகழ்ச்சி. பங்கேற்ற குழந்தைகள் அனைவரும் இதுவரை பெரியவர்கள் பாடிய பல கவிஞர்களின் பாடல்களைப் பாடினர். ஆனால் காயத்ரி பாடிய பாடல், கங்காதரனே இயற்றி காயத்ரியே இசையமைத்துப் பாடியது. சபையோர் ஆரவாரம் விண்ணை முட்டியது. சில பெற்றோர்கள் முனுமுனுத்தனர். ‘முறையாகப் பயிற்சி பெறாத பெண்ணை அரங்கேற்றுவது சரியில்லை’ என்று.

சபா காரியதரிசி இதை முன்பே எதிர்பார்த்திருந்தார். எனவே, ஒலிபெருக்கி முன்வந்து நின்றார்.

“அவையோர் கவனத்திற்கு. பலர் நினைப்பது போல் குழந்தை காயத்ரியை அரங்கேற்றத்திற்கு அழைத்து வரவில்லை. நாங்கள் நேரில் சென்று ஏன் பதிவு செய்யவில்லை

எண்ணம் உலகத்தில் பலித்தால், அது பிரபஞ்சத்தின் எண்ணமாகும்.

என்று கேட்டபோது, தாம் இன்னும் பயிற்சியே தொடங்கவில்லை என்று மறுத்துவிட்டார். நாங்கள்தான் சிறப்பு விருந்தினராக அச்சிறுமியை அழைத்து வந்தோம். அவளுக்கு அரங்கேற்றம், பட்டம், பதவி எது பற்றியும் தெரியாது. எவ்வித எதிர்பார்ப்பும் இன்றி பாடுவது மட்டுமே அவள் அறிவாள். இங்கு அரங்கேற்றம் பெற்ற அத்தனை குழந்தைகளையும் அவள் அன்பு செய்கிறாள். யாரையும் துன்புறுத்தாத ஒரே ஆயுதம் அன்புதான். அவளுக்கு அது மட்டுமே தெரிகிறது. எனவே, நம் சிறப்பு விருந்தினரை நாம் இப்போது கெளரவிப்போம்” என்று முடித்தார்.

ரசிகர் கூட்டத்திலிருந்து உள்ளூர் பெரிய மனிதர், இசைப்பிரியர் எழுந்து மேடைக்கு வந்தார். அற்புதமான இசை ஞானத்தால் இந்தச் சின்னஞ்சிறு வயதில் நம் இசைமேதை ஜயா (கங்காதரன்) அவர்கள் இயற்றித்தந்த பாடலைத் தானே இசையமைத்துப் பாடிய, கலைவாணியின் அவதாரமாய்த் தோன்றும் சிறுமிக்கு ரசிகர்கள் சார்பில் இந்த அழகிய வீணையைக் காணிக்கையாக்குகிறேன் என்று அந்தச் சிறுமியை அழகிய இருக்கையில் அமரச் செய்து அவள் மடியில் வைத்தார். அதைத் தாங்கிக் கொள்ள எதுவாய் இருப்பும் நாற்காலியை வைத்திருந்தனர். ரசிகர்கள் மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் செய்தனர். கள்ளம் கபடமற்ற சிறுமி புன்னகை தவழ கலைவாணியாய் வீற்றிருந்தாள். இசை மேதை கங்காதரன் ஆனந்தக் கண்ணீருடன் தம் இசை வாரிசை ஆசிர்வதிக்கிறார். இவளைப் பெற்றவர்களோ தம் அர்ப்பணம் பூர்த்தியானதை நினைத்து மகிழ்ந்தனர்.

விடியற்காலையில் எழுந்து கங்காதரன் சாதகம் செய்கிறார். “குழந்தையை எழுப்பாதே. அவள் தூங்கட்டும்” என்று சொல்லித்தான் சாதகம் செய்கிறார். இவள் தூங்கி எழுந்தவுடன் அவர் சாதகம் செய்ததை உடனிருந்து கேட்டது போல் பாடுகிறாள். எப்படி! என்றால், “தூக்கத்திலேயே நீங்கள் பாடியதைக் கேட்டேன்” என்கிறாள்.

“இவர் மனைவி என்னங்க இது? நீங்கள் முறையான பயிற்சி தரும்முன் பாடுகிறாளே” என்கிறாள்.

உலகத்தில் பலிக்கும் எண்ணம் உலகத்திற்குரியது.

“நாம் பள்ளிக்கூடம் சென்று ஆனா, ஆவன்னா கற்ற பிறகா பேசத் தொடங்குகிறோம். சூழலில் கேட்டுப் பேசவில்லையா? இவள் கலைவாணியின் அம்சம். ஆதலால் பாட்டும் பாடுகிறாள். அவள் என்றைக்கு என் சிஷ்டயையாய் மாறி கற்க வருவானோ அன்றுதான் அவனுக்கு சிகை தொடங்குவேன்” என்றார் அவர்.

ஆம் இன்னும் சிறிது வளர்ந்த பிறகு இசைக்கு முறையான பயிற்சி உண்டு என அறிகிறாள். அன்றே, “பெரிப்பா ‘சரிகம்’ பாடுவோமா?” என்கிறாள். ஆகா இந்தத் தருணத்திற்குத் தானே அவர் காத்திருந்தார். “என்னம்மா சொல்கிறாய்?” “ஆமாம் பெரிப்பா இன்று நாம் முதலிலிருந்து தொடங்கப் போகிறோம்” என்கிறாள்.

சங்கீதப் பயிற்சி முறையாகத் தொடங்கியது. காலையில் அவருக்கு முன்னதாகவே அவள் எழுந்து சாதகம் செய்கிறாள்.

வீட்டிற்கே ஆசிரியர்கள் வரவழைக்கப்பட்டு ஆங்கிலம், கணிதம் யாவும் கற்க ஏற்பாடு. கம்ப்யூட்டர் பயிற்சியும் உண்டு.

இவள் பெற்றோரும் தமிழியும் வருகை தந்து அவளைப் பார்த்து விட்டுச் செல்கின்றனர். எந்தப் பாதிப்பும் இன்றி இசைக்கு முதலிடம் தந்து குருவான பெரியப்பாவையும், இசை ரசிகர்களையும் தன் தெய்வீகக் குரலால் ஆனந்த பரவசம் அடையச் செய்கிறாள். இவள் அதற்கெனவே நம் தெய்வீக அன்னையால் அனுப்பி வைக்கப்பட்டவள் அல்லவா!

‘உண்மையினாலே அன்னையைத் தேடி அழைத்தால் வருவாள் அருளாக’ என்ற பாடல் எனக்குக் கேட்கிறது. உங்களுக்கு?

(முற்றும்)

ஒஃபு

Published by Mr. N. Asokan on behalf of The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011, Printed by Mr. S. Devanathan at Sakthi Offset Printers, No. 238, Lawspet Main Road, Pakkamudayanpet, Puducherry - 605 008, Published from The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011, Editor: Mr. N. Asokan, Secretary, The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011.

திரண்ட செல்வம்

நான் அன்பர்கள் திரண்ட செல்வம் - 100 கோடி ரூபாய் பெறலாம் என எழுதுவதை ஓரிரு அன்பர்கள் ஏற்பதாக எழுதுகிறார்கள். இன்றைய உலகில் இது எவர்க்கும் உரியது. அன்பர்கட்டு இல்லை என்பதே இல்லை என்பது போல நிச்சயம் உரியது. இதை வியாபாரத்தில் பெறலாம். காலம் தேவை, முயற்சி தேவை என்பன உண்மையான கருத்துகள். ஒரு 100 அல்லது 200 பேர்கள் நம்மைப் போன்றவர் 25 அல்லது 30 ஆண்டுகளில் பெற்றதையும் நாம் காண்கிறோம். அதனால் முடியும் என்பதும் உண்மை. இவை உலகம் கண்டவை. நான் அன்பர்கட்டுக் கூறுவது அதைக் கடந்தது. ஒருவர் 30 ஆண்டுகளில் பெறுவது அன்பர் அதற்குரிய நிபந்தனைகளைப் பூர்த்தி செய்தால், மூன்று ஆண்டுகளில் பெறலாம். செயலால் பெறுவதை மனத்தெளிவால் பெறலாம். மனம் பெற்ற தெளிவைத் திட்டமாக எழுதி, மீண்டும் மனத்தில் பூர்த்தி செய்வது என்றால் என்ன? ஆசைப்பட்ட பெரிய காரியம் மனத்தால் பூர்த்தியாகாது. கற்பனையிலும், கனவிலும் பூர்த்தியாகாது. செயலுக்கே தன்னை நிறைவெடையச் செய்யும் திறனிருப்பது செயல் ஜீவன் பெறுவது. ஆசைக்கு அது இல்லை. ஆர்வத்திற்கு அது உண்டு. பேப்பரில் எழுதப்பட்ட திட்டம் அதில் குறையிருந்தால் எடுத்துக்காட்டும். திருத்தலாம். மனமும் அதைத் திருத்த முடியும். குறையற்ற திட்டம் மனத்தால் நிறைவேறினால், சீக்கிரம் செயலில் நிறைவேறும். அதுபோன்ற காரியங்களை அன்பர் ஆரம்பிக்கும் பொழுது இதுவரை 5 ஆண்டில் செய்ததை 5 வார்த்தில் செய்யும் புதிய நிலைமை எழும். தடையான சர்க்கார் திட்டம், சட்டம் விலகும், மார்க்கெட் லாபம் தந்தது, முதல் தரும். புதுப்புது நிலைமைகள் உருவாகும். அவை காலத்தைச் சுருக்கும். காலம் சுருங்கும் பொழுது முயற்சியையும், திறமையையும் குறைக்காவிட்டால் நம் நிலை உயரும். அதனால் திறமை உயரும். வேலை மனத்தால் பூர்த்தியாவது தெரியும். செயலில் அது நடப்பது கண்கூடு. உள்ளே போய் திரண்ட செல்வம் பெறும் தகுதியை ஏற்படுத்தினால், அது நம்மைத் தேடி வரும். அல்லது சிறு முயற்சிக்கும் பெரும்பலன் உண்டு. அதுவும் பலனைக் கருதாதவர்க்கு அதிகமாக அபரிமிதமாகப் பலிக்கும்.

ஒஃபு

வேண்டாம் எனில் அது எதிர்காலத்தில் விலகிப்போகும்

2000 ரூபாய் தருவதாகக் கூறியவர் ஊருக்குப் போய் 100 ரூபாய் அனுப்பியதை அன்னை மறுத்த பொழுது பகவான் மறுத்தால் இனிவரும் பணம் வராது என்றார். Mabel என்பவள் பிரபுவின் மகள். பிரபு பெரிய அரசியல்வாதி. பிரபலமானவர். சொத்தை இழந்தவர். அவளுடைய cousin Tregear அவளுக்குச் சிறுவயது முதல் பழக்கம். பழக்கம் பிரியமாகி, பிரியம் காதலாகித் திருமணம் செய்ய இருவருக்கும் அபிப்பிராயம். சொத்தை இழந்தபின் இருவருக்கும் பணமில்லை என்பதால், திருமணம் முடியாது என முடிவு செய்தனர். அவனை விடுதலை செய்தபின் அவன் பெரிய இடத்துப் பெண்ணை நாடி மணந்தான். பெண்மனம் அடுத்தவனை மணப்பது சிரமம். மணந்தாலும், மனம் இடம் தராது. ஆண் மாறுவான். அவனைப் போல் பெண்ணால் மாறமுடியாது. அவன் பேரழகி. பெரிய விவேகமுள்ளவள் என்பதால், பணமில்லாத போதும் 10 பிரபுகள் அவனை மணக்க விரும்பினார்கள். அவன் மறுத்துவிட்டாள். முன்னாள் பிரதமர், Duke பெருஞ்செல்வரின் முதல் மகன் Silverbridge அவனை விரும்பி, நாடி, வற்புறுத்தினான். அவளால் மற்றொருவனை ஏற்க முடியவில்லை. பிடிகொடுக்காமல் பேசினாள். விலகினாள். அமெரிக்க ஆழகி அவனைக் கவர்ந்து பெற்றாள். இழந்ததைப் பெற எந்தப் பெண்ணும் செய்யாத வேலைகளை Mabel செய்து அவனை அழைத்துத் தன்னை மணக்கும்படி வற்புறுத்துகிறாள். பிரதமருக்கு அது ஏற்படுத்தையது. பலமுறையும், பலவழிகளிலும் மன்றாடிக் கேட்கிறாள். அவன் தகப்பனார் அழைப்பை ஏற்று அவன் வீட்டில் ஒரு மாதத்திற்கு மேலிருந்து முயல்கிறாள். அது நடக்கவில்லை. கடைசிவரை Silverbridge அவளிடம் பிரியமாகவே பழகிப் பேசுகிறான். அதற்குள் அமெரிக்க ஆழகி அவன் மனத்தையும், ஜீவனையும் ஆக்கிரமித்துவிட்டதால், அவனால் Mable-ஜீ ஏற்க முடியவில்லை. மறுப்பு, எதிர்காலம் முழுவதும் செயல்படும். எப்படி மறுக்காமலிருக்க முடியும்? சமர்ப்பணத்தால் மறுப்பதற்கு இப்பலனிருக்காது. மறுப்பின் சட்டத்தையும் மீறிச் செயல்படவல்லது சமர்ப்பணம்.

ஒஃபு